

Främmande planet

Opus 4, 1960

Främmande planet är en version av en dubbelt prisbelönt komposition från 1960. Den markerar för mig både övergången till ett nytt tonspråk och till filmskapande.

Dröm

Opus 8, 1962

Dröm är ur teatermusiken till "Stämman" av Soya.

Atomskymning

Opus 14, 1964

En tidig komposition som snabbt vann erkännande; prisbelönt, utgiven på EP och hösten 1964 uruppförd i franska radion. Det, i sin tur resulterade i att den franske kortfilmaren Pierre Robin gjorde en film byggd på musiken, i Sverige också filmad och bildsatt av Margit Ogebratt och Ralph Lundsten. Lundstens egen film *Komposition i tre satser* erhöll 1965 Svenska Filminstitutets kvalitetspremium.

Kompositionen *Atomskymning* är en manifestation av det atombombhot som var aktuellt alltsedan andra världskriget. Den 3:e januari 1959 skev jag följande dystopi poem:

Rymden är så stor
vårt hopp så litet
På evigheten vi fortfarande tror
fast religionen är så sliten

Vi äter, vi sover, vi ...
vi gör alltid likadant
Då som nu besvärjande riter
var sjunde dag som oss blivit vant

Ja förvisso, dystert är vårt hopp
i skymningen vi kliver
Snart förrutnad är vår kropp
illaluktande av förgängelsen bliver

Kalejdoskop

Opus 16, 1965 (Ralph Lundsten, Leo Nilson)

Musik till arkitekturutställningen "Alarm" på Teknorama i Stockholm 1965, vår första utställning över temat global miljöproblematik.

Aloha Arita

Opus 18, 1965 (Ralph Lundsten, Leo Nilson)

Aloha Arita var en nykomponerad musik som tillsammans med *Kalejdoskop* utgjorde musiken till arkitekturutställningen *Hej stad* på Moderna Museet i Stockholm 1966 (utställningen visades senare även i Helsingfors). *Hej stad* var en mycket uppmärksam och framgångsrik utställning, kanske var det där som elektronisk musik för första gången succéfullt mötte en stor publik. Bland annat på grund av den stora efterfrågan, utgavs denna musik på grammofonskiva 1966 av Sveriges Radios Förlag, för övrigt deras första utgåva av elektronisk musik!

EMS NR 1

Opus 19, 1966

EMS NR 1 är som titeln anger den första produktion som utfördes i Elektronmusikstudion (EMS) 1966, då belägen på ärevördiga Kungsgatan 8. EMS NR 1 finns också med bild och fick som bild/ljudkomposition stora biennialpriset i Paris 1967, samt en rad andra utmärkelser bl.a. Svenska Filminstitutets kvalitetspremium. EMS NR 1 är en (abstrakt) resa i människans inre och yttre rymder. Musiken slutar med ett hektiskt accelerando och vi kastas ut i rymdernas oändlighet.

Kosmisk gryning – Strålning – elektroner – atomer – molekyler – nebulosor – stjärnor – galaktiska system. Vårt solsystem är beläget i den yttersta delen i en av armarna av spiralgalaxen i Vintergatan. Vår egen planet, Tellus, ligger som nummer tre från solen räknat.

Liv – Polymer – kolföreningar – celler – djur – människor. Ond och god, stor och liten, människan har trätt in på scenen, tillfälligt eller för evigt? Människan, fastkedjad av sin egen tillvaros betingelser, sin begränsning och sin samhö-righet med den natur hon vill utforska. Människan, sitt eget största mysterium.

Människans intellekt parat med ett djurs instinkt har skapat ett förvirrat och splittrat känsloliv, vars oförenliga värderingar håller på att omöjliggöra hennes framtid. Möjligheterna att överleva står i relation till hennes förmåga att utforska sig själv, sina livsbetingelser och utifrån de resultaten bestämma sitt handlande. Hon får inte acceptera ett universellt program för att döda eller dödas utan måste skapa värderingar där hunger och våld inte är en oundviklig realitet. I en gränslös värld måste vi få ett föränderligt samhälle som inte konserverar sin egen form och skapar konflikter vid varje generationsskifte.

Ralph Lundsten, 1966

Visioner av flygande tefat

Opus 25, 1966

Fri komposition, vars inspirationskälla var alla de inrapporterade optiska rymdfenomen som vid den här tiden kom från hela världen och engagerade många människor.

Lyckomusik

Opus 27, 1968 (Ralph Lundsten, Leo Nilson)

Lyckomusik är en fri och drömsk liten komposition från 1968.

Vintermusik

Opus 29, 1968

Vintermusik är ett av mina ungdomsverk vilket rönt stor uppskattning – de två sista satserna *Snöstorm* och *Jul*, hör redan till populärklassikerna.

Kyla: En resa genom ett vinterlandskap med gnistrande snötäcke och isade sjöar – en hisnande färd genom en frusen och sällsam kristallvärld.

Norrskan: Norrskan, detta rymdens ljus- och färgspel, som likt nederdelen på en kosmisk änglklämning fladdrar och böljar över hela himlavalvet. För den som lyssnar noga, sjunger rymden sin isande sång.

Snöstorm: I den virvlande snöstormen dyker plötsligt upp en släde med tända facklor. Luften fylls oväntat av klingande bjällror, sjungande medar och fladdrande ljus. Lika plötsligt som den kom, lika plötsligt är den försvunnen!

Jul: Nu fladdrar ljus i änglaspel och gran, tomtebloss i rimfroststund. Ögon tindrar hos vart barn, väntande på julens tomtestund.

Mizar

Opus 31, 1968

Mizar är namnet på den dubbelstjärna, vars visuella effekter inspirerade till denna komposition.

Tellus

Opus 32, 1968 (Ralph Lundsten, Leo Nilson)

Tellus var komponerad på beställning av Svenska Institutet för Triennalen i Milano 1968. Temat för Sveriges bidrag var ”global välfärd i social, teknisk och emotionell belysning”. Föreställningen framfördes sedermera på Moderna Museet i Stockholm under namnet ”Massor” och på Musée des Arts Decoratifs, Louvren i Paris under namnet ”Foultitude”.

Svit för elektroniskt dragspel

Opus 33, 1968

Svit för elektroniskt dragspel från 1968 består av fyra satser av skiftande karaktär. Man kan se hela denna svit som personliga ”dagboksanteckningar” från sommaren 1968 – trevlig ”läsning”!
Ralph Lundsten i studio Andromeda, 1968.

Inledning: uttrycker just vad titeln anger och behöver knappast kommenteras.

Pastoral: skrevs en ljus och lycklig sommarnatt, efter det att en kärlekens budbärerska hade knackat på min dörr!

Espressivo: satsen påverkades starkt av meddelandet om att vännen Karl-Birger Blomdahl gått ur tiden – vi hade strax innan samarbetat i hans *Altisonans*.

Finale Fantastico: Fjärde satsen utvecklar sig under burliska former till en musikalisk final. Många och roliga är försöken att få ett organiskt slut på musiken – stämorna är långt ifrån eniga om hur det målet skall nås ...

Feel it

Opus 37/38, 1968 (Ralph Lundsten, Leo Nilson)

Feel it är namnet på en mycket uppmärksam utställning på Nationalmuseum i Stockholm 1968 och Museum of Contemporary Crafts i New York 1969. Lundsten och Nilson deltog både som konstnärer och kompositörer.

Energy for a Biological Computer

Opus 40, 1969

Energy for a Biological Computer var tänkt som en energigivande, musikalisk ”hjärnmassage”. Dessa varierade tonmönster kan ge en vilokänsla från dagsaktuella tankar och problemlösningar, inte olikt den effekt meditatörer kan uppnå.

Fågel blå

Opus 42, 1969 (Ralph Lundsten, Leo Nilson)

Fågel blå komponerade jag tillsammans med Leo Nilson på beställning av Rikskonserter, som fest- och invigningsmusik till Expo Norr-festivalen 1969. Kompositionen framfördes från två över staden Östersund svävande jätteballonger!!!

Ristningar

Opus 44, 1969

Mannen med elden och Vallflickan, Huldran, Fågeljakten, Julkvasten

Kompositionen *Ristningar* är ett försök att på musikalisk väg levandegöra fornnordiska riter och stämningar.

Erik XIV

Opus 45, 1969

Erik XIV, svensk konung 1560–1568. Enligt källorna en rikt begåvad man, en av sin tids lärdaste furstar men med ett häftigt lynne och en sjuklig misstänksamhet. Erik XIV blev avsatt och fångslad av sin broder hertig Johan, sedermera Sveriges kon-

ung Johan III. Erik XIV avled efter åtta år i fångenskap, antagligen förgiftad av Johan III som blivit oroad över de sammansvärjningar som bildats för att befria Erik och återge honom tronen. Kort före sin avsättning lät Erik XIV viga sig med Karin Månsdotter, dotter till en fångknekt. Hela handlingen är tänkt att ske i dödsögonblicket när Erik XIV i kalejdoskopiska visioner upplever spruckna skärvor från sitt liv. Sista scenen knyts ihop med den första och ett tragiskt människoöde är slut. En svensk konung, en olycklig människa, ett fångat djur – Erik XIV ligger död på fängelsegolvet.

I fångelset: Erik har klaustrofobiska tankar och ser väggarna krympa och vidgas. Den förgiftade ärtsoppan serveras och han äter av den.

Manteldans: Eriks förlorade kungamantel virvlar förbi och han fångar den i flykten. Det glasartade halvfolket glider in och dansar en kylig pavane.

Kröningen: Under själva processionen och kröningsceremonien försöker hertig Johan inta Eriks plats och få kronan satt på sin egen hjässa. Men Erik segrar.

Sturemordet och Vansinnesscenen: Adelsmännen konspirerar för att stödja hertig Johan. I panik sticker Erik svärdet i en av dem, greve Sture. Dådet får Erik att förlora förståndet och hans sinne pendlar mellan ensamhet och skräcksyner.

Bockdansen: Konungens frilla Karin Månsdotter har en friare. Utklädd till en grotesk bock avslöjar den svartsjuka Erik de båda älskande.

Säckmordet: Erik låter stoppa älskaren i en säck och mördar honom.

Trasbröllopet och Erik XIV:s död Adeln bojkottar Eriks bröllop med frillan Karin Månsdotter. I ilska inbjuder han då fattigfolk och trashankar till sitt bröllop med Karin och hennes kröning till drottning. Den groteska balen avbrytes av hertig Johan med soldater som låter anhålla Erik och kasta honom i fångelse. Erik dör i fångelset förgiftad av Johans ärtsoppa.

Cosmic Love & Cosmic Love – Trial and Discussion

Opus 51 & opus 54, 1970

Cosmic Love: Ett av de mest erotiska och sensuella verk som komponerats, skrev Lars Sjöberg 1970.

Cosmic Love – Trial and Discussion: Yngve Gamlin, Sveriges mästare på att prata galimatias på olika språk, utan att använda ett enda befintligt ord, han är genialisk!

Här anklagar han Ralph Lundsten för att ha komponerat omoralisk musik och i slutet på denna dramatiska rättegång, döms han (Ralph) att lyssna på sin egen musik – ett djävulskt straff...

Medlemmar av den internationella musikdomstolen i Geneve: Ordförande Dr. Ambassador Herbert Vogler, Lausanne; Prof. Niels Johannes V. Hecht-Rasmussen, Köpenhamn; Dr. Robert W. Legerton, London; Prof. Anrejew Bogdanowski, Moskva; Prof. Jean-Paul Vaussard, Paris; Dr. Rudolf Böchermann, Hamburg; Prof. Peter van

Drinjk, Amsteram, Prof. Jakko Onkinenen, Helsingfors; Prof. Enrico S. Berengero, Havana; Prof. Jimmy W. Springler, Texas, USA; Prof. Shigeru Sasaki, Tokyo; Svensk kommentator: Herr Rune "Nyfiken" Manggårdh (taget), Bandhagen.

00:04 KOMMENTATOR: Här samlas man nu, i lokalen här. Det är runt ett långt runt bord. Man håller på och sätter sig, gör sig klara för en ganska unik, vad jag förstår, samling utav musikalisk expertis som ska samlas. På ett litet podium vid sidan om bordet sitter tonsättaren Ralph Lundsten. Bakbunden. Han har en munkavle för munnen och får inte ge ett enda ljud ifrån sig. Man ska avgöra huruvida, eh, jag kanske inte ska gå närmare in på det, som det är så pass, är så pass brännande det hela, det rör sig om, i varje fall vad jag förstår, om omoral och moral i samband med musik. Det är, eh, längst, där, där kommer nu, från Köpenhamn ser jag, det känner jag igen sen gammalt, det är professor Niels Johannes V. Hecht-Rasmussen och den evigt piprökande London-professorn Robert W. Legerton. Här är, där sitter, tror jag, det är professor Anrejeew Bogdanowski ifrån Moskva-konservatoriet, alltid leende. Han talar med franske professorn Jean-Paul Vaussard, som väl inte behöver någon närmare presentation här, hm, i alla fall i sin vanliga, typiska, eleganta klädsel, kanske lätt överdrivna. Där kommer nu in den, från Hamburg, Rudolf Böchermann, som väl vi också känner här uppe, hm, åtminstone operavänner. Så sitter där också från Amsterdam, det är doktor Peter van Drinjk. Han talar med den finske, tror jag det är, professorn, jo det är det. Eh, mycket. Det är professor Jakko Onkinenen man verkligen känner igen med sin glada, lysande flint. Den är som ett, som en färgglick i det övriga sällskapet. Och ensam där, längst upp på bordskanten sitter kubanaren, eh det är Enrico Berengero, och på motsatt sida ser jag, eh, jo det är den amerikanske musikprofessorn Jimmy W. Sprengler. Jag kanske inte heller ska glömma den japanske professorn Shigero Sasaki ifrån Tokyo. Frågan i dag som ska avgöras gäller om *Cosmic Love* är internationell omoral. Nu kommer ordförande in. Det är professor Herbert Vogler ifrån Lausanne.

03:46 ORDFÖRANDE: Doctor Robert W. Legerton from London.

03:52 LEGERTON: (Håller anförande på mycket brittisk engelska.)

04:40 KOMMENTATOR: Snälla nån, snälla nån!

04:42 ORDFÖRANDE: Professor Jakko Onkinenen from Helsinki.

04:49 ONKINENEN: (Håller anförande på "finska".)

05:20 KOMMENTATOR: Ja, tror han ja!

— ONKINENEN: (Fortsätter utan att låta sig avbrytas.)

05:28 ORDFÖRANDE: Professor Jean-Paul Vaussard from Paris.

05:33 VAUSSARD: (Håller anförande på "franska". ... *Luden grotta* ...)

06:09 KOMMENTATOR: Jag vill bara säga att det ligger nånting i vad fransmannen här har sagt, men jag tycker ändå, att det är väl en, en moralsyn som han själv får stå för.

06:20 ORDFÖRANDE: Professor Peter van Drinjk, from Amsterdam.

06:26 VAN DRINJK: (Håller anförande på "nederländska".)

06:45 KOMMENTATOR: Ja, han håller sig till sak i alla fall.
— VAN DRINJK: (Fortsätter.)

07:00 ORDFÖRANDE: Anrejeew Bogdanowski from Moscow.
07:05 BOGDANOWSKI: (Håller anförande på ”ryska”).
07:40 KOMMENTATOR: Jo. Han ska vara från Moskva, hör jag.
— BOGDANOWSKI: (Fortsätter.)

07:54 ORDFÖRANDE: Professor Jimmy W. Sprengler from Texas, USA.
08:00 SPRENGLER: (Håller anförande på ”amerikanska”).
08:07 ORDFÖRANDE: Doctor Rudolf Böchermann, Hamburg.
08:12 BÖCHERMANN: (Håller anförande på ”tyska”. ... ganz unmoralisch...)
08:52 KOMMENTATOR: Ja, — det måste jag nog säga var ett slag under bältet.
08:57 ORDFÖRANDE: Professor Enrico Berengero from Havanna.
09:03 BERENGERO: (Håller anförande på ”spanska”).
09:33 KOMMENTATOR: Tackar, tackar, ja!
09:35 ORDFÖRANDE: Professor Niels Johannes V. Hecht-Rasmussen from Copenhagen.
09:42 RASMUSSEN: (Håller anförande på ”danska”).
10:03 KOMMENTATOR: Nej... nej, nej... Nej, där tycker jag nog att, där tycker jag nog att han har fullständigt fel.
10:10 ORDFÖRANDE: Professor Shigero Sasaki from Tokyo.
10:14 Sasaki: (Håller anförande på ”japanska”).
10:38 KOMMENTATOR: Det var väl ändå i grövsta laget.
— Sasaki: (Fortsätter.)

10:41 KOMMENTATOR: Där, där går ryssen ut, men, ja, han kommer in nu igen, se...
10:50 BOGDANOWSKI: (Håller anförande på ”ryska”).
11:13 KOMMENTATOR: Ja, det börjar ju klarna från och med nu.
11:14 VAN DRINJK: (Håller anförande.)
11:24 ONKINENEN: (Håller anförande.)
11:34 BERENGERO: (Håller anförande.)
11:38 KOMMENTATOR: Ja, det börjar ju klarna från och med nu.
11:40 FLERA: (Diskuterar livligt.)
12:15 BERENGERO: ... castorera... castorera...
12:25 KOMMENTATOR: Ja, där tycks det hetta till i debatten.
— (Diskussionen fortsätter med tilltagande intensitet.)
13:10 SASAKI: (Anför dramatiskt.)
13:21 KOMMENTATOR: Här tycks det... en viss oreda i debatten. Man vet riktigt inte hur man ska, eh, hur man ska ta det här. Det tycks vara en, den moraliska frågan i varje fall tycks vara svår att lösa. Tonsättaren Lundsten har fortfarande inte gett något ljud ifrån sig. Det kanske beror på munkavlen. Men jag ser nu att man ger honom ett glas vatten, och det är ju alltid, alltid någon, någonting positivt i den här affären. Där är ordföranden nu, verkar mycket upprörd här. Ordföranden slår med klubban.

- 14:15 ORDFÖRANDE: Gentlemen! Gentlemen! Gentlemen, pardon me! Let's listen to the crime.
- 14:26 KOMMENTATOR: Det tycks vara en enighet här om att Ralph Lundstens musik i varje fall på något sätt, eh, har brutit mot internationell, eh, moralkodex. Han kommer eventuellt att dömas att få, nu när den spelas upp, kompositionen, att han får lyssna till den, själv.

Transkriberat av Joakim Walldén

Through a Landscape of Mirrors

Opus 52, 1970

Through a Landscape of Mirrors är musik till en utställning där man på ett stockholmsmuseum ville visa på både den visuella upplevelseeffekten av löpande band och mängden produkter som tillsammans bildar nya, upplevda mönster.

Nattmara

Opus 56, 1970

En mardröm med många lyriska och komiska undertoner, en studie i skräck och skratt – allt i ett försonande skimmer. Musiken tar oss med på en exkursion i det hemlighetsfulla drömlandskap, som vi besöker varje natt från det vi sluter våra ögonlock, tills dess vi i bästa fall lyckas öppna dem igen. Visiten i denna besynnerliga mänskliga parallellvärld, som vi kallar dröm och vars inträdesbiljett är sömn, slutar inte förrän väckarklockan med sin genomträngande signal bjuder morgonfrid.

Gustav III

Opus 58, 1971

Gustav III svensk konung 1771–1792. ”God afton vackra mask” är en av den svenska historiens klassiska repliker. Det var Jakob Johan Anckarströms lösenord, då han på operamaskeraden den 16:e mars 1792 riktade sin pistol mot konungen Gustav III. Skottet på maskeraden ekar i kungens hjärna. Innan han dör upplever han det dramatiska ögonblicket om och om igen, som en evig repetition på teatern...

Operamaskerad: I kungens fantasi rämnar spegeln framför vilken han klär sig till maskeraden.

Ur spegelskärvarna myllrar gästerna fram, svartklädda figurer med vita masker närmar sig. Rop på hjälp – ”Kungen är mördad!”

Spegelkabinett: Liggande på en divan ser Gustav sin mor änkedrottningen som ett porträtt på väggen. Hennes ansiktsuttryck är likgiltigt, okänsligt.

Skrattskärvor: Spegelskärvarnas dans igen, maskeradgäster, svarta figurer, vita masker – och så det där skottet...

Idyll och panik: Kungen och hans drottning dansar pastoralt i parken. Mördaren höjer pistolen, men modet sviker honom.

Konspiration: Den aristokratiska ligan konspirerar bakom kungens rygg.

Tjusarkonung: Den enväldige monarken, teaterkungen, beundrar sig själv som en levande staty i ett virrvarr av spegelskärvor.

Masque: Svarta figurer med vita masker glider runt i en evig cirkeldans.

Comédie: En grotesk teaterföreställning slutar med att en skådespelare höjer sin pistol mot kungen.

Dödsläger: Kungen ser för sig hur mördaren förs till galgbacken och avrättas. Åskådarna bär vita masker – bödelsleken är ett maskeradskämt. Och för sista gången ekar skottet i kungens hjärna ...

Ode för vilsen själ

Opus 66, 1971

Ett hjärta slår sina sista slag
en trött själ tvivlar
och löser livets band.

Bortom horisonten hörs en sällsam sång
ett intighetens ode
som kallar och förlöser.

Ralph Lundsten 8/11 1971

Fadervår (Paternoster, Vaterunser, Ourfather)

Opus 67, 1971

Inspirationskälla för den musikaliska bönen *Fadervår* har varit Tor Andraes bok med samma namn. Från denna hämtade Ralph Lundsten verkets disposition – bönen *Fader vår* är en sammanställning av ett anrop och sju korta böner. De tre första utgör trosbekännelsen, de återstående fyra är böner om bröd och syndfrihet. I *Fadervår* framlägger Ralph Lundsten en åskådning där tron inte bygger på de dogmatiska grundsatserna utan är en medmänsklig angelägenhet, underverken avmystifieras och förvandlas till fattbara, psykologiska fenomen. Det är inte Gud och hans gärningar som står i centrum – det är den bedjande människan. Gudsbeviset är hennes outsläckliga behov av tro. *Fadervår*-musiken präglas av en sublim enkelhet, är märkligt lättillgänglig och starkt suggestiv. Verket är ett av de senare årens mest betydande tillskott både till den religiösa repertoaren och elektronmusikgenren.

Carl-Gunnar Åhlén

Anrop – Fader vår som är i himmelen: Anrop i nöd. Åskan symboliserar ångesten och fågelsången den ”himmelska kontaktkänsla” som bönen kan ge.

Bön 1 - Helgat varde ditt namn: Den första bönen är en hymn till vardagen, till arbetet – den bultande hjärtrytmen. I bönen uppmanas också människan att inte glömma ”gudskontakten” i vardagslivet.

Bön 2 – Tillkomme ditt rike: Musikens horisontlinje markerar evighetsperspektivet: slakten komma, slakten gå.

Bön 3 – Ske din vilja: En sörjande vid båren; de dova slagen påminner om dödens oundviklighet, orgeln manar till försök att leva vidare, medan körens osaliga inte orkar längre, de är de otröstliga.

Bön 4 – Vårt dagliga bröd giv oss idag: I denna bön om dagligt bröd flyter körens mumlande samman till en enda hungrande världsro, ackompanjerad av ironiska harpklanger.

Bön 5 – Förlåt oss våra skulder: Den inre friden skildras av flöjten som en tyngdlös pastoral.

Bön 6 – Inled oss icke i frestelse: Den heta, pulserande beatmusiken avlöses av en senkommen och inte helt allvarligt menad bön om befrielse från frestelsen.

Bön 7 – Fräls oss ifrån ondo: Inferno – ett ondskefullt kaos som tonar ut under döds-klockornas dova klämtande.

Amen: Ekosvävande, himmelskt vackert och avlägset hörs en gosskör sjunga hela bönen Fader Vår. Under ett oändligt ”fastfruset” Amen brakar ”himmelens alla åskor lös” tillsammans med dånande kyrkklockor. Ett återeko av den krigiska, mörka åskan, som här, klämd mellan körens Amen och ljust ringande klockor, blir transformerade till en positiv makt. Här antyder Ralph Lundsten en möjlighet för människan att med egen kraft förverkliga det som hon i bönen har bett om, att vända det onda till det goda.

Nordisk Natursymfoni nr 1 ”Strömkarlen”

Opus 75, 1972

Våra förfäder levde i sanning i en spännande värld, där landskapet befolkades förutom av människor, även av allehanda naturväsen!

De gamla traditionerna gav spelrum för fantasin och det fanns en mystik i vardagen, som när som helst kunde slå ut i syner och varsel!

Denna första natursymfoni handlar om vattnets rån: Strömkarlen, Näcken, Forskarlen, Bäckhästen.

Näcken och den nedförda jungfrun: Porlande vatten har alltid satt fantasin i rörelse och musiken kommer in likt solglitter på vattenytan – sommaren sjunger! Plötsligt hörs Näckens gäckande skratt – han har fört ned en jungfru i sitt vattenrike. Hon, den bergtagna, längtar efter friheten och människornas värld. Långt där nere i djupet kan man höra hennes längtansfyllda vemodssång och Näckens triumferande skratt.

I mittpartiet finns även som inspirationskälla den gamla folksagan om nordanvin- den och solen. De hade slagit vad om vem som först kunde få kläderna av en förbi- passerande vandrare...

I landet Längesen: På glömda stigar i förlorat land svävar likt dimslöjor gestalter från landet Längesen.

Guldvingedans till blåklocksklang: Likt en vingskön fjärils himlastormande färd över en försommaräng, tumlar den första bävande kärleken rusigt omkring i människo- hjärtat!

Älvaspel: Ur nattens alla ljud – forsens brus, myggornas sång, ett rävs krig och flyende vingsmatter – tonar Strömkarlens toner fram. Älvaspel, det var det farligt att lyssna på! Musikens vilda och vemodiga skönhet hade en förtrollande makt och att lära sig spela av Strömkarlen eller Näcken hade sina risker! Förlösningen kommer med gry- ningen! Nattens musik skingras av morgonens ljud, forsen blir en sprittande bäck och det ljusa kärlekstemat tonar fram igen!!

Den förtrollade grottan: Öde grottor, bergssalar och gruvhål har varit hemvist för, och rymmer minnen av troll och rån. Ingen av dessa var att leka med! Bergafrun och gruvfrun bevakade sina koppar- och silverskatter, och trollen kunde förvända synen på en människa, göra henne bergtagen.

(Ny titel och text för CD-utgåva: *Den förtrollade tjärnen:* Den lilla skogstjärnen med sin förklarade stillhet och trolska skönhet, har trollbundet mången vandrare. Likt den lilla prinsessan Tuvstarr, vill man stanna där för evigt ...)

Kung Oden på råjakt: Oden var en forntidskung som under livstiden alltid ville jaga, till och med på söndagar. Han dömdes då till att jaga rån och annat trolltyg intill ti- dens ände. Kung Oden åtföljdes alltid av tre skällande hundar. Två var grova i målet och en skällde fint.

Strömkarlens död: Många naturens ljud varnade för ond, bråd död. I den här kusliga nattstämningen hör man ugglevarsel, om vad som hända skall i Svartforsens virvlar. Forskarlens klagosång beledsagar den obevekliga färden tills den arme och ofrivil- lige resenären störtar utför fallet och förgås i de vilda vattenmassorna. Efteråt är allt lugnt och stilla, som om ingenting hade hänt...

Bäckhästpolska: Näcken kunde också uppträda i hästgestalt och kallades då för Bäckhästen. Man gjorde klokt att inte sätta sig upp på hans rygg, för då bar det iväg över stock och sten, mot närmsta vattendrag.

Upptåg i sommarhagen: En grupp ungdomar på vandring tågar in i en kreaturshage. Den djärvaste av pojarna vill fjädra sig för flickorna och börjar reta en tjur. En vår- upphetsad gök ”hostar blod” i bakgrunden. Hur ”revirdansen” mellan tjur och pojke slutar, hörs i musiken. Inför tjurens väldighet och ilska fnysningar backar yngling- en så fort han kan med värdigheten någorlunda i behåll – dansen och vandringen fortsätter.

Skogsfruns dans: Skogsrået är ett kvinnligt väsen, manfolksgalet och vackert att se på – framifrån. På baksidan är hon oftast urholkad och skrovlig som en gran och hennes gäckande skratt i skogen påminner ofta om olika fågelljud.

I luden grotta: Finalen har en tydlig erotisk karaktär. Några ynglingar fjädrar sig i ovana danssteg, för att ställa sig in hos töserna i en fåbod. Resultatet blir övermåttan framgångsrikt! Pojkarna har råkat ut för några förvildade säterjantor, som inte sett manfolk på flera månader och i sin kärlekshunger fullkomligt tar loven av dem. Slutet formar sig till ett naturens bärsärkarvrål med dundrande åskor, björnar i älskogsbrottning och en kärlekskrank katts serenad. *Ralph Lundsten, 1973*

Midnattstimmen

Opus 77, 1972 (TV-balet)

Släck alla lampor och sätt Er väl tillrätta och håll gärna varandra i handen, nu när Ni får följa med till ett riktigt spökhuis – precis när klockan slår tolv och det börjar knarra och knirka från gistna dörrar och kistlock!

De huvudlösa damernas dans och *Monstermåltid*: Vilka hemskheter som där sker, överlåter jag åt Er egen morbida och fasansfulla fantasi, dock med undantag av några pikanta detaljer som härmed avslöjas: De huvudlösa damerna (det skall vara huvudlöst i år) råkade ställa ifrån sig sina huvuden på tok för nära det bord, där monstermåltiden skulle hållas och där de hungriga gästerna väntade...

Seans och *Spökbäl*: Innan döden själv spelar upp till bal på sina revben, får Ni vara med om ett sällsamt möte genom en seans! Lyssna och titta noga, så kommer Ni att se en dimliknande gestalt förtätas och långsamt bli synlig i rummet – någon från andra sidan är hos Dig nu!!

Skrattsymfoni: Finalen blir en skrattsymfoni, där båda sidorna deltar och förenas i ett stort skratt åt varandra, åt sig själva och sina egna rädslor! För glöm inte bort, att i deras ögonhålor sett, är *Vi* minst lika monstrosösa och grymma, som vi tycker att *Dom* är!! Skratt avslöjar mer än mycket annat en varelses personlighet! Själva får jag gåshud, när jag hör dessa elaka, självgoda, fnissiga, hysteriska och grymma skratt...

Man börjar faktiskt att undra vilka *Vi* egentligen är!! Titta bara på den Du håller i handen... HJÄLP!!! *Ralph Lundsten, 1972*

Gunnar på Lidarände

Opus 79, 1973

Åtskilliga mansåldrar efter den äldsta bebyggelsen på Island, berättade sagoföreljarna om de kraftfulla, oförfärad hjältar, som bott på ön före det nuvarande släktet. Den här sviten bygger på Njals saga, en berömd isländsk saga, som berättar om kärleken och den ödesmättade maktkampen mellan Gunnar på Lidarände och hans hustru Hallgerdur. Islands naturliga ljudvärld finns inkomponerad i den här musiken, gejsrar, vulkaner, havet, den pinande vinden, fåglar och husdjur.

Ringdans: Här får Gunnar för första gången syn på Hallgerdur Höskuldsdóttir, som tillsammans med några andra ungdomar dansar en ringdans.

Vid havet: Pas de deux, kärlek uppstår mellan Gunnar och Hallgerdur.

Bröllop: Bröllopet har blivit en humoresk, där fåret och hingsten tillsammans får symbolisera de båda älskande.

Smörstölden: Ganska snart fick Gunnar erfara, att de som varnat honom för Hallgerdurs styvsinhet hade haft rätt. Hon kom snart i träta med sina grannar. En gång när Gunnar ridit till tings, tvingade Hallgerdur deras träl Melkolv, att gå till en granngård och stjäla smör. I den här scenen hör man grannfrun kärna smör, omgiven av bubblande och puttrande grytor i sitt kök. Trälen kommer insmygande och stjäla smöret.

Örfilen: När Gunnar upptäcker att hans hustru stulit smör, blir han vred och ger henne en örfil. Denna händelse föder hos Hallgerdur ett våldsamt hat mot Gunnar och hon lovar att hämnas.

Inför tinget: Gunnar tar på sig skulden för smörstölden och blir stämd inför tinget.

Avsked till hembygden: Han blir dömd att fara utomlands och vara borta i tre vintrar. När han går från Lidarände, vänder han sig om en sista gång, ser upp mot slänten och gården och säger: ”Fager är liden och aldrig har den tyckts mig så fager som nu och reser gör jag inte”.

Striden och Hallgerdurs hämnd: Gunnar stannar hemma och följen blir att vid nästa ting, kungjordes det att Gunnar på Lidarände var fredlös. En höstdag när Gunnars drängar begett sig till utängarna, anföll hans fiender gården. Gunnar värjde sig väl, men plötsligt gick bågsträngen av! Nu sade han till Hallgerdur: ”Ge mig två slingor av ditt hår och sno en bågsträng åt mig!” – ”Gäller det mycket för dig?” frågade hon. ”Det gäller mitt liv”, svarade han, ”för de får mig aldrig så länge jag kan nå dem med bågen”. – ”I så fall skall jag nu minnas örfilen du gav mig”, genmälte hon, ”och mig angår det inte, om du värjer dig kortare tid eller längre” – ”Envar har sitt sätt att göra sig namnkunnig på”, sade Gunnar, ”och jag tänker inte be dig mer.” Den ojämna kampen varade inte länge förrän Gunnar stupade för fiendens vapen. Hallgerdurs hämnddansen över Gunnars döda kropp, sker till ljudet från den senaste naturkatastrofen i Islands dramatiska historia, utbrottet av vulkanen Kirkjufell bredvid Helgafjäll. Dånnet när den glödande lavamassan når fram till havet – eld och vatten möts – en lika omöjlig kombination som Hallgerdur och Gunnar. *Ralph Lundsten, 1973*

Då vingliga tår

Opus 80, 1973

Scendrom, Hållistång, Pas de plask, Perpetum Repetéum, Nervdallring och La Grande Première

Den här lilla musikaliska humoresken är tillägnad alla dansnödiga och balettomaner.

När detta nådens år 1973 står i full blomning, har jag sett inte mindre än tjugo baletter sättas upp till min musik. En viss insikt i den konstifika dansmänniskans hårda lott, har jag fått. Från de första scendrämmarna till den stora succépremiären, är en lång väg att gå. Stångövningar, pas de plasker, evighetsrepetitioner, fram till de tre ringningarnas stund, då man skall in på scenen för debut.

Shangri-La

Opus 81, 1973

Någonstans i Tibets snöhöljda och otillgängliga berg lär det finnas en grönskande, underbar dalgång med ett kloster, vars namn Shangri-La har blivit symbolen för och drömmen om paradiset på jorden. Människorna lever där i lycklig endräkt, bl.a. genom att inte ställa för stora krav på livet, sig själva eller på varandra. I musiken växer längtan efter Shangri-La till full förvisning om paradisdalens existens – det känns som en strimma ljus släpps ut från en gläntande dörr och för några sekunder får man skåda in i paradiset, innan drömvisionen tonar bort i samma töcken den började.

Heaven by Night

Opus 94, 1975

Cosma Nova: En kosmisk bossa nova ...

Robbie is Dancing the Waltz: Robbie är en programmerbar dansrobot, med rätt att föra och förföra ...

Iona – Cosmic Girl: Iona är en kosmisk besökare som antagit människogestalt för att kunna gå på jordisk upptäcksfärd. Den primitiva njutningen i att ha en kropp blir en chock för hennes högt utvecklade och änglaliknande själ. Känslomässiga tillstånd som hennes släkte glömt bort, kastar Iona mellan kaotiska sinnesrus av lycka och vanda, skratt och skräck, hat och kärlek, tills hon andligen sprängs sönder av känslostormen och kastas ut i den rymd, varifrån ingen återvänder!

Nordisk Natursymfoni nr 2 "Johannes och huldran"

Opus 99, 1975

Gustav Sandgrens saga om kärleken mellan människoynglingen Johannes och Anima, en skogens huldra, ligger till grund för detta Lundstenska musikäventyr. Berättelsen har en myckenhet av den säregna förtrollning som finns i nordisk folktro, där rån och väsen tillsammans med människan bebor det natursköna landskapet. Handlingen har många bottnar och handlar också om förhållandet mellan människa och natur och om vad som är ändligt och oändligt.

I denna saga är kärleken oändligt ljuflig och oändlig i tid och rum!!!

Huldran (även kallad skogsfrun och skogsrået) är skogens kärleksväsen, född och framlängtd av den ensamme skogsvandraren som drömmer om kvinnor och famntag på sitt ensamma läger – om henne vars ögon är som en bottenlös skogstjärn, vars

röst är en porlande bäck och vars sköte är en brinnande eld. För huldran existerar inget förflutet, ingen framtid, bara ett skälvande *NU*.

Skogen vaknar: I de dagarna började mossan ånga under solens strålar och de unga granarna stod skälvande av vår, brusande av ungdom och sav. Aspdungens nakna stammar spände sig vidjeligt i vinden och de bar sin öppna längtan i långa ludna hängen. Det gick en ton genom skogen som från en fjärran älv och varje träd sträckte sina kvistar in i himlen som för att uppgå i detta brus av liv som uppfyllde jorden. Det var i dessa stunder som Anima, huldran, föddes...

I drömmarnes år: Johannes var en drömsk yngling som trodde på själva livet. De flesta andra trodde på handlingar och ting, på något som skulle göras och måste göras. Hans föräldrar var rika och ägdes av ett stort hus.

Den ystra kärleksjakten: Giftaslystna flickor, ystra mostrar, gudmödrar och allehanda Quinnor, svärmar likt bin kring Johannes. Alla vill de se honom gift och ringbunden. I kärlekens vår med bara flickben och knoppbröst, med ögon som slår eld och fnitterskratt som ger fjärilar på huden, är Johannes helt chanslös. Han faller snart ned i ett par armars djup och innan han vet ordet av, ringer klockor i hans öra – lycksalighetens tror han, kyrkans och lagens vet hans tillkommande.

Äktenskapsdansen: Ljust börjar han sin äkta bana, hand i hand med kärestan. Men alltför snart tar vardagen vid, handfast ledd av hans äkta maka – tingen kräver sitt, liksom familjen. En allt mer desperat Johannes, nu ägd av hustru och två hus, ser kärlekslyckan förvandlad till krav.

Fågelsträck: Vingbrus från flyttfåglar fyller rymden med en sällsam sång. Johannes känner sig som en ringmärkt och vingklippt fågel, vars själ vill svinga sig loss och vara fri likt en flyttfågel i skyn. En dag flyr han tyst och obemärkt från människornas värld, ut i skogen.

Oväder: Trollen är på giljarstråt, de flämtar bakom stenblocken, rullar fram som oformliga stubbar för att famna huldran. Men hon glider undan dem, skrattar kluckande och är borta när de tror sig ha fångat henne. För människan som inte bättre vet och väldigt lite förstår, låter denna skogens uppvaktning mera som ett vanligt oväder med regn, storm och åska.

Vaggsång: Johannes finner ro i en förfallen och öde kolarstuga, långt inne i storskogen. Stugan har redan förgängelsens försoning i sina stockar och från den förfallna eldstaden sprider en flammande brasa sitt röda skimmer. Johannes känner frid i sin själ och samhörighet med livet. Hans tankar flyger, likt gnistorna från elden, upp i den mjuka skymningen – mot oändligheten.

Huldran kallar i sommarnatten: Tredje natten vaknade Johannes av att någon ropade på honom och bävande av en egendomlig upphetsning sprang han upp och gick ut. Skogen badade i det vita sommarnattsljuset och det doftade dagg och frömjöl.

Något vitt stod i skuggan under en gran, lockande och kallande på honom – huld-

ran! Men när han försökte fånga henne flydde hon allt längre in i skogen och till slut hade jakten fört honom till en skogstjärn där han lade sig ner för att vila. Den lilla sjöns skönhet gick rakt in i Johannes själ och en darrande ro bemäktigade sig honom.

Den förtrollade skogen: Sommarmorgon i skogen med linnéans svaga doft och porlet från en bäck, lövsalars fågelsång och glitter från en solbelyst tjärn – allt samverkar till en sällsam sommarens symfoni. Huldran, som länge betraktat den sovande, vithylta människoynglingen, smög sig fram till honom från sitt gömställe och lät sitt hår röra vid hans panna och axlar, medan hennes läppar lätt som blomblad berörde hans mun. Men därvid snuddade hennes ögonlock vid Johannes kind och han vaknade och såg rakt in i Animas ögon, som var djupa och bottenlösa som en skogstjärn. Hans armar slöt sig kring henne och det var som att hålla den varma mullen i sin famn.

Johannes och huldrans älskogslek i den förtrollade skogen – livets skimrande höjdpunkt, där ingen framtid finnes och inget förflutet existerar – bara ett skälvande nu.

Och det blev höst: Johannes började bo i skogen hos huldran. Redde sig ett läger på någon soluppvärmd klipphäll i ljungen, väntade och längtade tills han kände en varm och kåddoftande andedräkt i sin nacke. Mild av mjukt hår och mjukt hull brukade hon dra honom till sig. Men när huldran den första starka frostnatten gled in i aspdungens vita tystnad, löstes upp och förtonade i frostdimman, tog hon Johannes med sig i sin hemlighetsfulla sömn. Fast slutet i hennes famn gled han in i detta tillstånd som inte känner tid.

Begravning: Människorna fann hans döda kropp och skyndade sig att överhölja den med ting och spärra in den i ting, som för att visa att de ännu rådde över honom fast han flytt; hans kropp låg under kransar med sidenband på vilka det stod blinda fraser om evighet och hopp. Med nakna, hårda ögon iaktogs att ingen försyndade sig mot vedertagna regler. Till jord skall Du åter varda – men på människornas sätt.

Lovsång: För oss människor som inte bättre vet och väldigt lite förstår, verkar sagan vara slut. Men en kärlek så stor som den mellan Johannes och huldran kan inte dö. De möts igen i en solbelyst glänta, någonstans, bortom.

I vår verklighet, för oss arma, sker också under – naturen vaknar varje vår på nytt till liv efter sin långa vintersömn. Om denna uppvaknandets utsägliga glädje och den vi känner över sommarens prakt och härlighet, om glädjen över livets mångfald och det bortom som allestädes skymtar, handlar denna avslutande lovsång. Kanske har vi alla en liten bit Johannes och en liten bit huldra inom oss. Hur gärna skulle vi inte vilja leva på deras sätt – inte i avsaknad av det redan skedda eller i gagnlös förtröstan på det som förhoppningsvis skall ske, utan just nu,

NU!!!

Universe

Opus 117, 1976

En fantasifull och musikalisk rymdresa från år 1977, vars lekfullt Lundstenska tanke-innehåll också låg till grund för utformningen av en rymdbalett för Malmö Stadsteater av koreografen Rolf Hepp.

Slut nu Edra ögon och låt med musikens hjälp fantasin måla upp sällsamma landskap på okända planeter. Där, och i än mer okända dimensioner, möter Ni fantastiska livsformer och obegripligheter...

Universe calling: I en hisnande rymdstart skälver Solskeppet av kraft – människan som kosmisk livsform svävar i tyngdlös lycka hän mot fjärran rymder och nya världar att erövra.

The Space Sneaker: Något vi mötte därute!!! Tro det eller ej, men liknande varelser lär ha funnits på jorden före andra årtusendet!

In the Shade of the Purple Moon (Lovelight): Varhelst två varelser blir förälskade, så sjunger livet sin sällsamma sång och förvandlar vilken plats som helst till ett lyckans fjärranland – dessa två har funnit sin paradysplanet.

The Hot Andromedary: Varma känslor hos en tungsint broder i en grannebulosa. Ve, den hona som inte förstår dessa tydliga signaler...

The Blue Planet: Solskeppet glider in i en främmande planets atmosfär, dyker genom ett hav av moln och skimrande skyar, tills en obeskrivligt vacker vattenvärld utbreder sig framför resenärernas ögon – en sällsam värld med vidunderligt sköna livsformer.

Harvest in Heaven: Kosmiskomik i en transistoriserad kohage under salivträdets skugga på paradoxernas planet.

In the Erothosphere: Kärlek i viktlost tillstånd! I ultrarapid svävar de älskande omkring i fåfänga försök att trotsa naturlagarna. Med eller utan astronautdräkt – en syn för Gudar!

The Celestial Pilgrim: Ur vattnet på planeten Tellus, kravlade sig en liten varelse upp på land och blev homo sapiens, det dominerade däggdjuret. Efter en med kosmiska mått mätt kort period som planetbunden varelse, trädde hon in i rymdåldern och blev en kosmisk livsform. Varje individs och arts öde är att genom evolutionen utvecklas mot en allt högre komplexitet. Bortom tidsbarriären flyter hemlös omkring en livsform, fordom kallad människa, nu en Gudomlig Skapare av nya världar, där nya livsformer tänds i nya hav!

Rhapzodiac: Fest ombord på Solskeppet under dess färd mot en avlägsen galax. Skeppsdatorn spelar upp en polystrukturerad extrasensorisk känslensation, byggd på minnesfragment från det 20:e århundradets emotionella musikhysteri. För den manliga besättningen finns kärlekslöddriga AndroidQuinnor, extra smeksatta av driftsingenjören ombord – dansnödiga gigolorobotar, programmerade med det

gamla manssamhällets hela animala charm, står beredda för den kvinnliga besättningens behov.

The Planet of Winds: I stillheten föds en läntans vind, blåser upp till storm i människohjärtat, stillnar ner och försvinner i det förunderliga dis som ibland belägrar sinnet.

Lunatic Safari: Merry Cosmos – nöjesvärlden ordnar safari för permitanter och semesterfirare. Jublar Anamma i Kysmos, här kommer en förälskad robot.

In the Cosmic Garden: Besök på en i rymden svävande trädgård. Får här katasrtofala följder. I dess ångande djungler har märkliga livsformer utvecklat sig...

Space Funeral: Gravsättning ombord av rymdskeppets sista människa. Under Androidens själamässa, klämtar klockorna kring sarkofagen och skeppsdatorn övervakar begravningskapselns utskjutning i rätt ögonblick. Mot ljusårsgraven går färden – i evigheters evighet.

Cosmic Song: Långt borta sjunger en någon, något för ett vilset människohjärta. Vi förstår inte sången, inte heller vem som sjunger – men ändå förstår vi och somnar lugnt.

I ett känslomässigt snart förtorkat samhälle, där man tror att alla problem och all otillfredsställelse kan lösas på facklig eller politisk väg, rekommenderas av mentalhygieniska skäl den här skivan. Denna resa i fantasins värld kan lindra Edra kval och få den psykiska hälsan att blomstra. *Ralph Lundsten, 1976*

Herrskapstroll

Opus 155, 1978 (Ralph Lundsten, Gunnar Lindqvist)

En barnopera i två akter från 1978. *Herrskapstroll* med text av Henrik Ribbing bygger på en saga av Maja Synnergren. Den framfördes av familjen Ribbing och flera hundra medverkande 1980 och 1986 i Nacka aula, och på Musikaliska Akademien, samt på Nacka teater 1992.

Maja Synnergrens originaltext från 1928:

Trollefar och trollemor,
som i Stora berget bor,
önska' sig en piga nätt,
som kan sköta barnatvätt.

Trollefar sitt huvud rev,
sen han satte sig och skrev
en annons, som lät så bra. —
”Sådan plats vill alla ha!”

Trollefar till staden kom,
ville genast vända om.

Men här gavs ej nå'n pardon,
in han klev på redaktion.

Där blev fasa och stort gny.
Alla ville undan fly.
Redaktörn kom in till slut
för att trollet köra ut.

Trollefar dock lugnt står kvar.
”Jag ett ärende ju har!
En annons jag vill ha in
om en plats hos gumman min.”

”Piga till ett troll ha-ha!
Sådan plats vill ingen ta.
Vi försöker väl ändå.
Kanske att vi napp kan få.”

Nästa dag i bladet står:
”Plats i god familj man får.
Man skall diska, sköta tvätt,
vara trevlig, glad och nätt.

Har man endast tålamod
skall man få en lön så god.
Platsen sökes klockan nio
Stora berget nummer tio.”

Trollefar går hem så glad.
Snart man ser en långan rad
utav flickor stora, små
ut till Stora berget gå.

Trollefar på trappan står,
trollemor hon riktigt mår.
Nu det gäller att få fatt
någon riktigt duktig skatt.

Flickorna vid denna syn
bleka blevo uti hyn.
Dånedimpen kan man få
sådant herrskap träffa på.

Trollefar då framåt klev.
Lång i synen han dock blev.
Flickorna till benen tar.
Lilla Lisa blott blir kvar.

Lisa lämnat fattig mor
och en syskonskara stor
för att ut i världen gå
och en plats försöka få.

Vill man lindra syskons nöd,
får man ej sky trollens bröd.
Lisa därför platsen tar,
städslad blir av trollefar.

Lilla Lisa tjänar nu
trollet och dess snälla fru.
Lisa uppå mänskligt sätt
vill ha allting fint och nätt.

Trollfamiljen fordom var
hemsak att skåda — särskilt far.
Lisa vill ha allting rent,
tvättar bittida och sent.

Trollefar, som guld ju har,
vill nu visa sig som karl,
skaffar hem från närmsta stad
kläder, möbler uti rad.

Trollemor hon sitter nu
som en fin och välklädd fru.
Trolleungarna de små
liksom herrskapsbarn nu gå.

Trollen ställa sen till bal
i sin nya, fina sal.
Trollefar i frack och väst
dansar utav alla bäst.

Släktens häpnad är så stor.
Den på allt det nya glör.
Sådant såg man aldrig förr
inom trollfamiljers dörr.

Stor var lönen Lisa fick.
Hem till stugan grå hon gick.
Guld hon fått i överflöd.
Nu blir slut på svält och nöd.

Stugan, där nu Lisa bor,
liknar snart en herrgård stor.
Tjäna guld på sådant sätt
är för alla ej så lätt.

Happy Earthday

Opus 166, 1979

Om ni märker en viss kinesisk influens i denna beskrivning av en lycklig jorddag, så ha en bra dag i alla fall – eller just därför...

Horrorscope

Opus 167, 1979

Vad kan inte hända på en kyrkogård mellan midnatt och gryning...

Alpha Ralpha Boulevard

Opus 162, 1979

Alpha Ralpha Boulevard är en i rymder svävande fantasigata. Dess sträckning i tid och rum kan förbrylla den människa, som mera är inställd på livsförenkligheter än på att finna harmoni med och i allt. Men även om Ni råkar tillhöra den själsimpotenta, samhällsnödiga typ, som – överstinn på meningslös information – alltid är beredd att rapa ur sig den senaste vinklingen på inneismer och förut tänkta tankar, så var vid gott mod! Det Ni här förhoppningsvis kommer att uppleva, är känslotillstånd som inte är främmande för Era drömmar eller sådant som Ni både upplevt, känt för och förstått som barn och ung. Fast i en alltför rationalistisk värld har upplevelsen förträngts eller förlagts på någon nu bortglömd hylla för svårhanterliga känslor, någonstans i själens skrymslen och vrår.

Alpha Ralpha Boulevard är i början en smal och svårframkomlig stig, som går emellan och förenar hjärnans hemisfärer. Allt efterhand växer stigen till väg, går igenom inre och yttre rymder, passerar förfluten tid, nutid och framtid och blir så småningom till den majestätiska, mäktiga boulevard där alla befriade känslor och visioner ryms tillsammans. Långt borta i ett avlägset fjärran tonar den sedan ut, blir allt överkligare för att slutligen förlora sig i oändlighetens dis. Men innan vandringen fortsätter mot avlägsna bortom och paradisiska tillstånd, måste vi här och nu leva ut våra förträngda lustar, drömmar och visioner, på det att vi må finna den sinnesharmoni som behövs för att kunna gå vidare.

Ni kan via denna utgåva, liva upp Era förtorkade sinnen och insupa nyinkommen romantik, kärlek, skräck, humor, sensualism, livsextas m.m. Ni kommer att finna en rikhaltig sortering av andliga upplevelser, det finns goda aggressionslösande ljud och möjlighet att nå förhöjda livstillstånd etc. m.m. o.s.v. Men framför allt: Ni kommer att få *emotionera* i en omgivning av livskraft, fantasi och en visionär framtidsromantik – det ni!!!

Ralph Lundsten Den 5:e mars, Anno 1979
i Andromeda Emotionell Resebyrå och KänslöBoutique
tillika Bild-och Elektronmusikstudio

Paradissymfonin

Opus 180, 1979

Drömmen om ett evigt liv i en paradisk tillvaro, någonstans bortom, är förmodligen lika gammal som människan själv. Har någon eller något skapat oss och i så fall vem och varför??? Frågor som inte lämnar människan någon ro!

I fåfång möda stirrar hon mot mikrokosmos och makrokosmos oändlighet för att finna svar, men blicken drunknar inför det bottenlösa djupet i materiens innersta och stjärnornas oändliga antal – varken livet förvandlat till matematiska symboler på ett papper eller rymdens ljusårsgrav tillfredsställer vårt vetgiriga och förvirrade, outgrundliga inre. Att bara få leva och finnas till, just nu, verkar inte vara nog för människan. Och ändå, till trots, så är det kanske sådana stunder som är livet, när livet är som bäst! Eller är det bättre att använda sin jordiska tid till att förbereda sig för sin eventuella nästa existens?

För det förstnämnda finnes inte många profeter, men väl för det andra och de fantasifulla profetiorna på detta nästa sakernas tillstånd, varierar beroende på från vilken tid, kultur och religion som profeten kommer – allt ifrån att återfödas här på jorden i varierande skepnader, till att bli en flygburen änglaskimrande gestalt i himmelen eller att uppgå i något jagupplöst tillstånd av ickevarat, välj själv!

Denna min musikaliska idé tillåter sig nämligen att vara både allvarlig och lekfull inför människans drömmar kring vad som händer efter hennes död och ge Dig käre musiklyssnare en försmak av vad som kanske väntar bakom hörnet ...

Paradisets förgårdar: Vi är alla på tillfälligt besök i en kropp vi inte valt, vi har fötts på en plats och till en miljö vi inte heller valt. Vi vet inte varifrån vi kommer eller vart vi är på väg – endast detta att vårt kroppsbundna jag är begränsat i tid och låst i ett för våra sinnen skenbart rum.

Men i varje människas liv kommer den stund, då livets slut närmar sig och själen lösgör sig från den fysiska kroppen. I fjärran skymtar, som genom en befrielsens tunnel, ett skimrande överjordiskt ljus och själen begynner sin vandring i paradisets förgårdar...

Himmelens port: Pukor mullrar, en kosmisk orgel spelar, i rymderna skallar horn och trumpeter och paradisets änglakör stämmer upp en lovsång, när själen står inför himmelens port!

Den gyllene staden med gator av guld och allehanda himmelska härligheter väntar där, när den väldiga dörren knarrande svänger upp för Din barndoms vackra himmel!

Den himmelska fridens ängd: Den himmelska friden råder i det matriarkaliska paradiset. Här härskar en sanslös godhet och ett nästan outhärdligt skönt saktmod, förpassar den mänskliga oron till en undanskymd plats i fjärran.

Ingenting här bryter den härliga glädje och pastorala lycka, som råder i evigheters evighet!!!

Illusionernas paradiset: I avdelning för illusioner och bländverk, där kommer kroppsnödiga, samhällsbesatta och jagfixerade att finna sin efterlängtade himmel. Atleter och muskeldyrkare, sport- och idrottsbesatta kommer här att njuta av att stå på bakbenen. Drömska ideologer och ordsaliga politiker varslar om evig kärlek till arbetsmarknadens parter och andra förhandlings- och föreningsfixerade mänskliga substitut. Ävenså självförhärligande scengångare, skönhetsmissar och missar samt missförstådda konstnärer kommer att finna sig väl tillrätta i detta paradisiska näste för idéfixa livsförenklare!!!

Lustbarhetens himmel och Den sista porten: Det hela börjar med en himmelsk cocktail i paradiset festvåning. I väntan på de stora celebriteternas sed- och senvanliga entré, förevisas tillställningen av utsända och kolorerade nöjesreportrar från ÄnglaHänt och Heaven By Night. Tack vare deras retroaktiva förtäljarkonst och förödande insikt i hur slippriga balunser, pusspuss och kosmiska galej bör se ut, när den härligt imaginära stämningen oanade höjder genom medspelande festakrobater, nöjesslavar, inneprissar och nyfallna änglar. Efter dessa ställföreträdande erfarenheter och en och annan tuting i Holy Bar, är det dags för egna erfarenheter i himlateket Angels Hall, där ett himla hålligång inleder en välsignad afton på de dansnödigas ängder!!!

Den sista porten kan endast finnas av den som fått nog av sitt jag och dess behov av illusioner! Inför den dörren känner man bävan, den är absolut, utan återvändo! Man måste vara beredd att stiga ut i det okända, utan frågor och krav! Man möts av ett töcken genom vilket strålar ett fantastiskt ljus och plötsligt, som genom ett under, klarnar tankarna och hjärtats oro stillnar! Äntligen förstår man att verklig frid och harmoni finns bara bortom mänsklig sorg och glädje!

Att slippa vara någon, i någon värld av illusioner – det är paradiset!!

Att få uppgå i ljuset och bli en del av något större – alltet!!!

Epilog: Paradisvisionen är slut! Huruvida den sista porten leder ut från eller in till himlen, huruvida det hela är en drömvision, en bit av skärselden eller paradiset, eller om människan överhuvudtaget har en odödlig själ och i så fall vad som händer med den, är mer en fråga om personlig övertygelse än faktisk kunskap! Slutmusiken är en påminnelse om livets härlighet, men också om dess korthet! Vi vet inte när det är dags för vår sorti, men väl att den stunden kommer!

Fantisera gärna kring en fortsatt existens! Den drömmen gör människan till människa, men den kan också hindra människan från att vara mänsklig! Mycket ont har skett i olika övertygelsers namn, men låt oss enas om att det inte är drömmarnas fel – utan uttydarnas!!!

Ralph Lundsten, i Andromeda, Alla Helgons Dag den 3:e november, Anno 1979

The Remembering Castle

Ur opus 198, *Troilos och Kressida*, 1981

Betänk, vad ett gammalt slott kan berätta om gångna tider, om storhet och förfall, om ensamma jungfrur och plåtbeklädda män. Följ med på denna exkursion till en gammal borg, som ruvar på många århundradens hemligheter...

Till *Troilos och Kressida* finns en rolig historia: demonregissören Ralf Långbacka bad mig skriva en tidlös hovmusik, med återklanger från slott och herresäten, och dofter från alla sekel – en inte helt lätt uppgift, om man säger så...

Tror Ni mig om jag säger att jag *slet* med uppgiften och det var en mycket stolt kompositör som spelade upp slutresultatet för herr regissören! ”Djävligt bra” sade Ralf till Ralph – jag vill minnas att han svor beundrande – ”men den scenen har vi just strukit”. *The Remembering Castle*, som musiken heter, vann i alla fall allas hjärta och blev en speciellt ditsatt mellanaktsmusik, så de’ så...

Nordisk Natursymfoni nr 3 ”En Midvintersaga”

Opus 211, 1981

Denna vinterromantiska musik påbörjades 1955 och var ett av mina allra tidigaste kompositionsförsök. Inte förrän 1981, ett kvartssekel senare, kände jag mig mogen att fortsätta och fullborda min gamla dröm. Det blev en ljus vandring i minnesdiset, där jag återupplevde barndomens hänförelse inför den första snön, isblommor på fönsterrutan, fladdrande norrsken i en stjärnljus vinternatt och snöflingors virvlande dans i en oändlig vintervärld.

Vinteraning, Advent, Juletid, Midvinternatt, Stjärnesång, Nyårsvaka, Vintersymfoni

Julen med sin magiska kraft att förändra människan och hennes beteende, är något av en gåta! Ursprunget må ha varit hedniskt eller religiöst, den är förmer än sitt ursprung, en ljusets manifestation under det mörka vinterhalvåret, när livet därute är fruset!

Julen, en förunderlig tid då annars stela och tröga medborgare börjar att bära in skog i vardagsrummet och på densamma, frenetiskt och utan större urskiljning, upphänga de mest kolorerade dekorationer av allehanda slag och material.

I hisnande oproportioner intages föda, bortges presentförpackade onyttigheter, fördelas blöta ömhetsbetygelser till både nära och mindre kära.

Höjdpunkten blir när en grötätande, överviktig säsongarbetare dyker upp och bankar på dörren. Mannen ser ut som en armhåla i ansiktet och klädedräkten kan få vilken kläddesigner som helst att begå harakiri...

Med sig har han en tom säck, där vi nådigast får nedlägga våra inköpta presenter och sedan delar han ut dessa som sina egna gåvor – kan det bli bättre???

God Jul & Frostiga Hälsningar från en Andromedansk Tomte!!!

The New Age

Opus 228, 1982

Morning of Creation, Echo of Time, Legend of Longing, Time Storm, Future Carnival, Trance-action, The Remembering Castle, Neon Party, Garden of Delight

The New Age väntar bakom hörnet! En ny tidsålder, som visar på människans möjligheter i en ständigt föränderlig värld, i ett likaledes ständigt föränderligt universum! En ny tidsålder, som ger oss en helhetssyn där tid och rum, ande och materia är ett och odelbart!

På lite sikt kommer människans alla gränser att upplösas och behovet av grupptillhörighet att minska! Det bästa av kulturell, religiös och geografisk särart, kommer kanske att bilda grunden för en större, global samlevnad, där vi var och en först och främst är en personlig individ, men en sådan i ett harmoniskt samspel med andra personliga individer och där vi lärt oss, att livets mångfald är dess största tillgång och glädje!

Den här skivan är en resa i tid och rum, i det fantastiska universum som mänsklig fantasi utgör! Det känns ibland som om man har en oerhörd mängd minnen från upplevelser man synbarligen inte haft i sin nuvarande tillvaro! Kanske finns det en emotionell energi som förenar oss människor, i tiden och i rummet och gör att man kan känna samhörighet med någon som levt för länge sedan, eller följa med till världar som icke är och lust *därför* få insikter i denna värld som handgripligen är.

Hur skön är inte denna kontakt med livets gåtfulla oändlighet och glädjen över att för en stund få känna sig som en liten del av en större och odelbar helhet och känna att mötet sker i mig, genom mina sinnen och i min själ!

Skivans titlar få tala för sig själva med några undantag: *The Remembering Castle* var en beställningsmusik till Shakespeares "Troilos och Kressida" för Göteborgs Stadsteater och i Ralf Långbackas regi och musiken var tänkt som en alla tiders hovmusik. *Neon Party* är musik för vertikala eunucker, för de "halva" människor vars hjärndominans är på vänster sida och för vilka allt tal om intuition och mystik är ett rött skynke! Min intuition säger mig att deras dominans snart är bruten och att vi går mot en ljusare framtid, så låt oss lämna dessa känslomässigt förtorkade i sin artificiella värld och med glädje i sinnet sväva in i *Garden of Delight*! För livet är en trädgård av ljuvligheter om vi lyfter våra alltför ödestyngda ögon från det jordiska och ser på den nya dagen med klara ögon – och – kanske betar oss lite annorlunda! Historien är inte skriven i förväg, utan livet är summan av vad vi alla gör! Eftersom en kedja inte är starkare än den svagaste länken, är framtiden avhängig av att just *Du* tänker ljust och handlar med kärlek!

Tänk på att i var människa bor oändligheten och evigheten – må det bli hennes främsta längtan att finna vägen till mötesplatsen!!!

Ralph Lundsten Den 5 februari, Anno 1982 i Andromeda

En helt vanlig dag

Opus 236, 1982

In the Office Jungle (Kontorsdjungel), The Holy Store (Köpkatedral), Touchoteque (Alla tiders dansmusik)

De här tre verken var en beställning av radioproducenten Lars Gurell. Han ville att jag skulle dramatisera en dag i kontorslandskapet, besök i ett köpcentrum och en dansafton, där musiken skulle låta "alla tider". För mig påminner kontoret om en primitiv djungel och köpcentret är ju vår tids katedral. *Touchoteque*, har en doft av 60-, 70-, och 80-tal.

Nordisk Natursymfoni nr 4 "En Sommarsaga"

Opus 257, 1983

Ut i vida världen, Stortroll på vandring, Sommarlängtan, Molndrömmar

Denna drömska sommarhyllning komponerades 1983 och redan året därpå valde Radio Sweden temat i första satsen, som signatur för alla Svenska utlandssändningar – melodin kallas "vår i världen fungerande nationalsång"! Min melodi ersatte den 31:a mars, anno 1984, Hugo Alfvéns *Midsommarvaka*, som då använts i 23 år. I skrivande stund har min melodi spelats i hela 26 år – Hugo och Ralph, svenskhetens symboler, hm...

Ut i vida världen-temat uttrycker min barndoms längtan efter att få resa ut i den stora och vida världen, något som verkligen skedde med musiken när den blev vald till Radio Swedens signatur! Melodin har också hamnat i Guinness Rekordbok 2000 och 2001 där utsetts till "mest spelade melodi"! Melodin har hittills spelats sex miljoner fyrahundra tusen gånger!

Till sommaren anno 1985 orkestrerade Claude Génétay tre av satserna och uruppförde då min komposition "En Sommarsaga" med Nationalmusei Kammarorkester i serien Sommarnattskonsert. Symfonin spelades som sista nummer före paus och fick långa och kraftiga applåder. Konserten avslutades med sång av den fina artisten Elisabeth Söderström.

Men slutapplåderna var artigt matta, ända tills en man i publiken reser sig upp, går fram till en blomsterpotta, rensar den på innehållet och kommer fram till mig med den enorma buketter. Publiken vänder sig då till mitt håll och applåderna växer till åska! Trevligt för mig, men lite pinsamt för den bugande artisten...

Fjärde och sista satsen *Molndrömmar* har också instrumenterats av Lars Tilling och han uruppförde sin version i TV-programmet *Spelhålan* den 11 november 1990.

Förbiglidande moln på sommarhimlen, ger betraktaren resor i drömda och glömda världar – molnsagor!

Satsen *Sommarlängtan*, med sin nordiskt vemodsljusa karaktär, till hör de mest om-

tyckta av mina kompositioner. Det sångbara huvudtemat ingick ursprungligen i min barnopera *Herrskapstroll* och blev på 90-talet utsedd till Nationalälvtema. I augusti spelas melodin vid olika nationalälvstillställningar och den 14/8 1999, bevistade jag en sådan händelse vid Kukkulaforsen i Torne älv. Via gigantiska högtalare spelades melodin över vattnet, samtidigt som det kom fackeltända båtar nerför den stridiga forsen – mycket stämningsfullt! Inga protester har heller kommit från den finska sidan...

Nordisk Natursymfoni nr 5 "Trolltagen"

Opus 300, 1984

Vallsommar, Troll på giljarstråt, Likt vinden far min längtan, Jungfrun och draken, Vitterskog, Den oändliga sagan

Trolltagen är min hyllning till det nordiska sommarlandskapet – till den värld där ängslyckans blomsterskimmer och storskogens dunkla förtrollning råder. Första satsen, *Vallsommar*, är mitt ungdomsminne från vistelsen på en fåbod i Norrbotten. Runt omkring mig fanns ett brus av liv och den mjuka sommarvinden, som fick alla löv att viska hemlighetsfullt. En bäck porlade svagt inne i storskogen och den som lyssnade noga, kunde från närliggande fåbod höra vallsången.

Likt vinden far min längtan, är den musik jag alltid väljer vid poesistunder med dikter av Boye och Södergran och att *Den oändliga sagan* är min hyllning till fantasin, hoppas jag framgår av titeln. Där finns både troll, drakar, jungfrur – och vallpojkar...

Men mest av allt så sjunger livet av lust och existensglädje. Blunda och följ med på resan till Landet Längesen!

Ålderstrappan (Välkommen)

En lefnadssvit i tio afsnitt

Opus 340, 1985

Den här lefnadssviten i tio afsnitt från 1985 vill vara en ålderstrappa i musik, som spänner från ungdomens drömska dagar till själens tidlösa vandring. Välkommen också till drömmarnas och fantasins värld, till den inre verklighet som utgör grunden för den yttre!!!

Minns i *Drömska dagar* hur ni sprang på era vilsna små ben ned till havet för att leka och bada, hur tillvaron var en symfoni av dofter, färger, röster och ljud – ett hav av brusande liv!

Låt *Jungfrugrottan* påminna om hur mystiskt och spännande det var, det här med att upptäcka sitt kön – och att det fanns ett annat, än mer spännande och motsatt sådant...

Av *Tjusartango* får ni lära er åtråns språk och att nu är det tid för närkontakt, hudlekar, och sinnliga resor i kysmos!

I hänryckningens tid sjunger livet! Allt står i sin vackraste blomning, och den kära leken – kärleken, berusar sinnena!

Överst på pallen, i sin krafts dagar, står människan och styr med fast hand den föreställningsvärld, i vilken hon för tillfället har huvudrollen – *Livscirkus!*

En dag frågar sig människan: Varifrån kommer vi och vart är vi på väg? Vad handlar det hela om och vem är jag egentligen? Behovet efter en större verklighet och att växa som individ, ger måhända kriser av tillfällig art, men också livsnödvändig förståelse och bestående insikter! Det är stort att vandra på *Den eviga längtans väg!*

Soldrömmar bär på försoning och på den glädjefyllda insikten om att ovan molnen finns alltid en väntande sol. När vi minst anar tittar den fram och sprider sitt ljus i dunkla skrymslen och tinar den upp de mest frusna själar.

Åren går, livet saktar av och kommer med rofyllda dagar. Från *Hjärtats smultronställe* kommer glömda drömbilder och ungdomsminnen åter. Den första skoldagen, den första förälskelsen och den där gången... Herre min skapare vad det var roligt!!! Gungstolen gungar ivrigt, gungstolen vaggas till ro – allt medan pendylen stillsamt mäter tidens gång.

Livskraften ebbar sakta ut och *Tidsporten* skymtar redan i diset! Dags att med vemod säga farväl till nära och kära, till jordisk glädje och sorg. I livets sista högtidliga stund, förstår vi hur stort det är att vara människa – hur stort själva livet är!!!

Själavandring – Den kroppslösa friheten i det rena varat, är själens hemvist, mellan inkarnationerna. Den befriade själen stiger mot ljuset och blir ett med det Gudomliga Alltet!!!

Musiken slutar med återfödelsen, den stund då människobarnet åter ligger där, levande och hjälplöst, i väntan på ett nytt liv. Med på färden har det endast sitt karma, det mänskliga grundprogram som skapats i tidigare existenser!

Det eviga kretsloppet återspeglas i musiken och varje komposition på denna skiva är mer än vad den synes vara: varje komposition innehåller en hemlig information för Dig som rätt förstår att tolka den!!!

Tänk att genom vår karaktär försätter vi oss själva i de situationer, som utlöser de händelser som utgör vårt liv! Livet inrymmer därför både gott och ont, ljus och mörker. Vore det inte så, bleve vi aldrig mognare varelser och kunde vandra mot den kosmiska medvetenheten!

För

bortom mänsklig sorg och glädje finns vår nästa värld!

Livet tar aldrig slut, det är oändligt!!

Bortom bortom, finns ett nytt bortom

och i denna kosmiska trädgård,

har vi alla en plats!

Prelude to the Future

Opus 370, 1985

En hyllning till den ljusa framtid som väntar den kosmiska människan. Allt starkare växer sig en berusande glädje över att ha en oändlig själ i ett oändligt kosmos – att vara en del av det *Gudomliga Alltet!*

The Symphony of Love (Suite Amoroso)

Opus 371, 1986

Dream: Kärleksdrömmar och bävan...

Desire: Kärlekslängtan och åtrå...

Divineness: Kärlekens fulländning och fullbordan!

Dawning of the Earth

Opus 443, 1989 (omarbetad och utgiven 1995)

Jordens gryning, med kokande vulkaner, lavahav och meteoritnedslag som skulpterar planeten – sakta börjar livet spira på moder jord.

Mindscape Music

Drömvågor, opus 478, och *Sfärernas musik*, opus 479, 1991

Min dröm har varit att skapa rena musikaliska tillstånd, som skänker vila och harmoni till den stressade och är en meditativ inspirationskälla för själens resenärer! Dessa melodilösa kompositioner blir till balsam för själen, genom sin kärleksfulla oändlighetsatmosfär.

Rogivande musikaliska tillstånd kan både öppna för en förhöjd och glädjefylld livskänsla, men också skapa en inre försonande stillhet – en känsla av frid, bortom världens larm.

I vår nutida miljö finns ingen tystnad. Gatubullret i den yttre miljön är så starkt att även miltals utanför en stad hörs samhällets störande brus. I den inre miljön finns allt från tickande klockor till massmediala störningsljud – lägg därtill den rytmiska ljudtortyr som förföljer oss överallt, i affärer och restauranger, i parker och på badstränder...

Även om denna komposition *Drömvågor* spelas med en relativt låg lyssningsnivå, så försvinner vardagens störningsljud och den inre koncentrationen höjs! Lyssnar man dessutom i hörlurar och har ögonen slutna, då svävar man i den oändliga rymden.

I detta musikaliska tillstånd händer ibland undret: tid och rum, ande och materia blir ett och odelbart. Din själ öppnar sig, möter evighetens ljus och likt vårbloomman som väcks av solen, knoppas och blommar den försonande och förlösande livskärleken!!! Säger härmed Ralph Lundsten, Andromedar och Stjärnguide.

Havssymfonin

Opus 499, 1992

Legend of the Sea, In the Ocean of Dreams, Coral World, Lycksalighetens Ö

Sagornas hav, drömmarnas hav – vattenvärldens sällsamma skönhet och drömmen om att finna *Lycksalighetens Ö*...

Ljusa hav som drömde oss, djupa hav som födde oss.

Ralph Lundsten, Andromeda Studio, den 11:e februari, Anno 1992

Nordisk Natursymfoni nr 6 "Drömmarnas Landskap"

Opus 500, 1992

En solsaga, Glömskans skog, Där somrar bo, Lyckolegend

För mig, född i den undersköna och trolska nordiska naturen, är det svårt att skilja på drömmarnas och verklighetens landskap.

Min sjätte Nordiska Natursymfoni heter därför "Drömmarnas Landskap" och rör sig fritt mellan det inre och det yttre – det sagovackra nordiska landskapet blandas kärleksfullt med den drömde världen. Följ med på glömda stigar till fantasiens bortomvärld, till drömmarnas och oändlighetens landskap.

Där finns ingen tid, inga rumsbegränsningar, där klingar alla väderstrecks strängar i en tidlös symfoni. Där återfinner Du barndomens vår, ungdomens heta somrar, höstens färgsprakande skönhet och vintertidens förklarade mognad. Där finns alla de liv Du levt och alla de liv Du drömt om att leva.

Där i det ljusa töcknet skymtar också Dina ofödda drömmar och Dina nästa liv – bortom bortom finns alltid ett nytt bortom...

The Way to Cosmic Wisdom

Opus 505, 1992 (omarbetad och utgiven 1995)

Stapplande är våra första steg på livets väg och berusande vår ungdomstid. Under färdens gång möter människan både ljus och mörker, med- och motgångar. Sakta växer vår mognad, tills den dag då vårt verkliga jag vaknar upp och vi inser vem vi egentligen är – *och varför!*

Vi minns också från var vi kommit och anar vart vägen bär!! Glädjen fyller vårt inre, när vi med upplysta ögon vandrar vidare mot nya liv och kosmiska himlar!!!

Island in the Fun "Swimming Suite in Three Parts"

Opus 509, 1993

Money Moon Paradize: En i rymden svävande kärleksö, ett paradiset för älskande par – med betalkort...

Salzarium Aquarium: En "vågad" salsarisk vattenlek ...

Funshine Zerenade: Heaven by Night i City of Illusion, ger nästa morgons ångervärkande huvud – klagosången ljuder... Kvällen randas, allt är glömt och nya barer och streaptease väntar på festakrobaten – tills nästa morgon gryr med förhöjd baksmälla och förstärkt klagosång... Så blir det kväll nummer tre och vad som då händer kan inte förtälas med ord – men väl med musik och Din egen fantasi ...

The Symphony of Joy

Opus 520, 1994

The Singing Bells of Love: I kärlekens och den sorglösa ungdomens tid.

In The Land of Distant Dreams: I de skapande drömmarnas värld.

The Joy of Being: Lyckan att finnas till och ha ett medvetande – varandets ofattbara glädje!!!

Som en hyllning till Förenta Nationernas 50-årsdag 1995 komponerade jag *The Symphony of Joy* och den uruppfördes av världssamfundet på födelsedagen i den lokal i San Fransisco där FN bildades 1945 – detta var den enda musik som spelades vid själva högtidstillfället!

Till min glädje upplästes inför församlingen även den hyllningstext som jag skrivit och där jag föreslagit att FN skulle byta namn till FM, *Förenad Mänsklighet!* Detta eftersom det är nationer och religioner som skapar konflikter och krig! (I den engelska översättningen blev FM till UNO – *The United Neighbourhood Organization.*)

Här min text som i engelsk översättning upplästes för FN-församlingen 1995:

Förenta Nationerna bildades sommaren 1945 efter andra världskriget och i spillror-na efter Nationernas Förbund. Drömmen om en enad värld och en önskan om att konflikter måste lösas genom förhandlingar och aldrig mer på slagfält, möjliggjorde denna nya nationssammanslutning. Många konflikter och lokala krig har sedan dess utbrutit, men dessbättre inget mera världskrig och i merparten av dessa krigshärdar har FN haft en stor medlarroll! Särkilt nämnas bör FN-sekreteraren Dag Hammarskjöld, som gjorde utomordentliga insatser för världsfred och stärkande av FN:s internationella inflytande.

På lite sikt kommer gränser upplösas, behovet av grupp- och religionstillhörighet att minska. Låt oss få en global samlevnadsform, där vi med FN:s hjälp lär oss respekt för allt levande och för jordens kulturella och geografiska särarter.

Men FN måste också tydligt hävda att inget politiskt eller religiöst utövande får ske på bekostnad av andra människors frihet eller deras rätt att göra egna val! Att vi lär oss respekt och att livets mångfald är dess största tillgång!!!

Den dagen fungerar FN som FM – *Förenad Mänsklighet.*

Ralph Lundsten – Composer & Cultural Ambassador

The Symphony of Light

Opus 521, 1994

Starlight: Den oändliga rymdens skönhet.

Earthlight: Jorden, den vackraste av världar.

Dreamlight: I drömmarnas och minnenas trädgård.

Holyday in Heaven (Hawaiian Dreams)

Opus 525, 1994

Dancing Tonight, Seventeen Forever, Garden of Delight

Dags för ljufva sinnligheter! Dansa, älska och lek, känn Dig som den eviga sjutton-åring Du egentligen är...

In Time and Space

Opus 528, 1995

bland drömmier och längtor, i tid och rum

Välkommen att följa med på denna musikaliska resa genom inre och yttre rymder.

Ögonen är själens spegel och när vi sluter dessa våra himmelsblå och lyssnar till själfull musik, så speglas den inre världen – vi blir fria i tid och rum!

I resebagaget bör finnas både lust och längtan, humor och glädje. Låt vår gemensamma upptäckarlycka leda oss till sällsamma världar och tidlösa insikter – till en kosmisk livssyn!!!

Song from Beyond: Vår drömska resa börjar i det längtansfyllda bortomlandet. Där blandas nya längtor, med kärlek och saknad till det som varit har – avsked och möten förenas i det tidlösa landet

The Whistling Robot: I Space Bar serveras Yin and Tonic av en visslande robot. I baren finns också undersköna Androidquinnor, speciellt smeksatta av en galaktisk känslodesigner...

In the Cosmic Ocean: Tänk att få dyka ned i djupa oceaner, se sällsamma undervattenslandskap och märkliga livsformer, skymta konturer av sjunkna kontinenter.

eller

Tänk att få sväva i den kosmiska oceanen, se sällsamma planeter och märkliga livsformer, skymta konturer av universum och dess födelse.

Dawning of the Earth (1989): Jordens gryning, med kokande vulkaner, lavahav och meteoritnedslag som skulpterar planeten – sakta börjar livet spira på moder jord.

The Crystal Planet (1995): En unik kosmisk dag på en sällsam kristalliknande värld – på en glad och levande planet!

Life Crusader (1986): Människan, livsresenär, tidsresenär, rymdresenär – en äventyrare i tid och rum.

Nordisk Natursymfoni nr 7 ”Årstiderna”

Opus 538, 1996

Om min sjunde natursymfoni från 1996 kan sägas följande: många tonsättare har som bekant använt sig av detta tema och i några fall har det också blivit musikaliska pärlor – man behöver bara nämna Vivaldis De fyra årstiderna! Personligen har jag dock alltid saknat en årstidsmusik som beskriver nordens särpräglade klimat, med dess sommarljusa vemod och norrskensgnistrande vintrar.

Värlängtan – I vårens tid med solstråledans i ljussmekt landskap efter en mörkerkall vinter, då ljuder åter bäckens porlande skratt och talgoxens hymn till vitsippsbacken – spirande liv i uppvaknandets tid.

I sommaren sköna: En sommardröm från den fagertid då hägg och syren doftar livsberusning. Över ängslyckan syns bevingad fjärildans och i skira björksalar hörs fågelsång från den blommande solen – sommaren sjunger!

En höstvision: Hösten med sin lövade färgrikedom och fruktiga mognadstid, ger oss rofylld skymning med tända ljus och stilla insiktsstund – i höstens och fullbordans tid.

Vinterlegend: Slädfärd i en oändlig snöflingevirvlande vintervärld, med fladdrande norrsken och tända facklor. I denna tomtens och julottedrömmens värld, finns ännu sagoljus och mytmagi framför sprakande brasa i slott och koja – stjärnesång och änglaspel i vintrig natt.

Ringdans på Saturnus

Opus 551, 1997

Ringdans på Saturnus är ett burleskt mellanspel och en kort mellanlandning i vårt Solsystem. Enligt obekräftade rykten är det inte stenbumlingar som i evig ringdans cirklar runt Saturnus, utan förstelnade rester av förhistoriska Saturniska knätofsar, stråkmånsar och kulturbyråkrater...

Andromedanska sagor

Opus 557, 1998

Nocturne for a Nebula, Star of my Destination, A Unique Cosmic Day, The Smiling Sun, Garden of Angels, Ace of Space, Mass for an Android, A Star Saga

En svit sällsamheter från inre och yttre rymder, färdigkomponerade under våren 1998. Titlarna på de åtta kompositionerna ger måhända en antydning om vart fantasins skepp fördes av min aldrig sinande oändlighetslängtan.

Vid ungdomens källa

Opus 584, 2002

Av sommar född, Barndomslandet, Där lyckan bor, I kärlekens vår, En gammal dagbok, Svunnen lycka

Vid ungdomens källa är en musikalisk tidsresa, fylld av ljusa och vemodiga minnen från den tid då det lilla barnet börjar upptäcka och utforska sin värld.

Många påstår att deras barndom alls inte var lycklig, men kanske är det först i vuxen ålder man förstår vad som är livsljus! Även om det i ens uppväxttid fanns både problem och besvikelser, finns ändå en myckenhet av ljusa och varma minnen. En del av dessa är säkert skapade av barnets förmåga att drömma fram sin egen önskevärld – om hur livet borde vara! Att drömma är att skapa och drömmar kan för det lilla barnet vara lika verkliga som den vuxnes förenklade verklighetstolkning.

Lyssna på musiken och följ med på denna resa till barndomens värld! Slut ögonen och låt det förflutna tona fram och levandegöras i Ditt inre – minns ett skratt, en doft av sommaräng, en gammal sagobok, röster och figurer från landet Längesen. I minnets oändliga värld återser vi även de nära och kära som vandrat bort i tidens dimhöljda land. Bortom bortom finns alltid ett nytt bortom och i denna kosmiska trädgård möts vi alla igen...

Ralph Lundsten, Anno 2002

En själens vagabond

Opus 585, 2002

En själens vagabond är en musikalisk upplevelsedröm, som tar oss med till några av livets sällsamma stunder. Ovanför oss gnistrar miljoner stjärnor och minner om oändligheten och under våra fötter finns den trygga jorden. I hjärtat sjunger glädjen över det brus av liv och jordisk skönhet som finns överallt.

Tänk på att i varje människa Du möter finns en sökande själ, en bit oändlighet! Hos människan finns i sanning den upptäckarglädje som ger henne de erfarenheter och livsinsikter som behövs för den fortsatta färden! Därför, bli en själens vagabond!!!

Ralph Lundsten i maj månad, anno 2002

Nordisk Natursymfoni nr 8 "På drömda stigar"

Opus 613, 2004

Sommarmorgon, Blomsterängd, Fri såsom vinden, Vägsjäl, På drömda stigar, Fröjd och fågring, Solglitter, Ett sommaräventyr, Månsilvråd natt, Kärlekslycka

Besök blomsterängen en sommarmorgon och upplev kärlekslyckan en månsilvråd natt! Vila en solglittrande dag vid havet och gör med musikens hjälp ett besök i barndomens land. Fri såsom vinden kan Du vandra på drömda och glömda stigar –
Välkommen!!!

Musik & poesi

Opus 614, 2004

Prelude to the Future:

Visst är det härligt att leva,
att finnas till och ha ett medvetande!
Själén har fått en kropp och kroppen en själ!
Livets ofattbara rikedom
har i Dig blivit manifesterad!
I Dig möts det lilla och det stora,
det ljusa och det mörka!
I Dig möts tid och rum, ande och materia!!
Genom Dig får evigheten en mening!!!
På Dig, käre livsvandrare, väntar oändligheten –
med oändligt tålamod!!!

Sommarlängtan: Näckrosen, denna skogssjöns vattenpärla och den mörka tjärnens ljusbärare, är ett märkligt exempel på livets komplexitet.

Långt nere i dyn finns roten, livssändaren och blommans själ. Från den och genom vattnet växer en stängel, uppåt mot ljuset. När strået når vattenytan då händer undret: livet förverkligar sig i den ljuvaste av blommor som öppnar sig mot solen.

Ett flerdimensionellt under har skett!

Så ock människan. Likt näckrosen kommer vi från det okända djupet och blommar upp mot samma sol. Manifesterade av samma kosmiska kraft, gnistrar vi av liv och lust, skrattar mot ljuset och famnar livet.

I hur många dimensioner lever människan och från var kommer hennes rottrådar?

På hösten vissnar näckrosens blomma och stängel, på livets höst krokmar människan och hennes hölje upplöses.

När det gäller näckrosen vet vi, utan att förundras, att någonstans i djupet finns ju roten kvar och när våren nalkas sänder roten en ny stjälk mot den blommande solen.

Den gamla blommans själ i en ny skrud!

Kära människobarn, var så säkra att samma eviga och kärleksfulla livslagar också gäller för vår själ! Dess längtan efter fysisk existens och kroppslig vår, sänder samma skapande lust efter ett nytt liv i en ny kropp.

Den gamla själen får en ny boning och går med nya minnen mot nya liv. Om och om igen blommar både näckrosen och människan, för att i en kosmisk trädgård, någon gång, någonstans, bli ett med ljuset!

Barndomslandet: Nu är det dags att ta Er med på en musikalisk resa till ungdomens källa – en tidsresa, fylld av ljusa och vemodiga minnen från den tid då det lilla barnet börjar upptäcka och utforska sin värld.

Många påstår att deras barndom alls inte var lycklig, men kanske är det först i vuxen ålder man förstår vad som är livsljus! Även om det i ens uppväxttid fanns både problem och besvikelser, finns ändå en myckenhet av ljusa och varma minnen. En del av dessa är säkert skapade av barnets förmåga att drömma fram sin egen önskevärld – om hur livet borde vara!

Att drömma är att skapa och drömmar kan för det lilla barnet vara lika verkliga som den vuxnes förenklade verklighetstolkning. Den lilla människan är på vingliga och nyfikna ben på väg mot en okänd framtid.

Lyssna på musiken och följ med på denna resa till barndomens värld! Slut ögonen och låt det förflutna tona fram och levandegöras i Ditt inre – minns ett skratt, en doft av sommaräng, en gammal sagobok, röster och figurer från landet Längesen. I minnets oändliga värld återser vi även de nära och kära som vandrat bort i tidens dimhöljda land.

Bortom bortom finns alltid ett nytt bortom och i denna kosmiska trädgård möts vi alla igen ...

Trance-action:

Tidlösa stunder, ögonblick av evighet!

Om man tänker noga efter – vilka stunder av ens liv har egentligen givit stora och bestående intryck, vilket eller vilka ögonblick skulle man helst vilja återuppleva?

Är det måne yttre framgångar eller roliga partyn – knappast! Eller kanske den första förälskelsen, jordenruntresan eller när Du fick Din nuvarande position – med löneförhöjning? Nja, knappast det heller!

Den fulländade stunden är en lika oberäknelig som sällsynt gäst, och dess närvarliga plötslighet i en till synes helt alldaglig situation överraskar oss med sin oerhörda existensglädje och sanslösa lycka! Låt mig berätta om en sådan här stund av evighet och lycklig harmoni!

För många, många år sedan låg jag på en soffa och tittade på en gardin som svängde för vinden i det öppna fönstret. Inget märkvärdigt med det, jag har alltid haft en nära och bra relation med soffor, och gardiner som böljar för vinden är betraktbarare än de flesta svenska TV-program – för att nu ta till ordentligt ...

Just den här soffan var ytterst ordinär och bar uppenbara spår av ägarens dåliga ekonomi – inte heller den förut nämnda gardinen som svängde för vinden skulle ha väckt avund hos läsaren av "Sköna Hem" ...

Med andra ord: jag var ung och jag var fattig, men soffan var allt min och den stod i min första, ägandes bostad! Ingenting störde mig denna högst ordinära dag, ingen eller inget krävde min uppmärksamhet, utan soffan och jag kunde ägna oss åt våra respektive roller! Utan att vara speciellt trött låg jag bara där i en vilsam pose, med händerna under huvudet och ögonen förlorade i fjärran genom gardinens mönstrade vithet ...

Då plötsligt hände det oförklarliga!!!

Gardinen var inte längre en gardin; i solen och vindens famn blev den ett himmelssegel, som förde fantasins farkost framåt, utåt, i ett oändligt universum!!

Själv blev jag tyngdlös och svävade i en ocean av glädje och kosmiskt ljus!!

För en kort stund fick jag del av fulländningen, av varats ofattbara skönhet!!

I ett kort ögonblick förstod jag allt som dessförinnan varit fördolt ...

För en mycket kort stund var jag livet – och dess förklaring!!!

Sedan blev gardinen gardin igen ... Visserligen en sådan som solbelyst lekte i vinden en härlig sommardag, men den var inte längre ett himmelssegel och jag var jag igen – ett från evigheten avgränsat medvetande, som för en kort stund fått hemlig information från en fördold värld!

Kära ni läsare, slut nu era ögon och sjunk in i den transcendentala musik, som är mitt musikaliska minne av denna händelse!

Kanske kommer då också ni att för en kort stund föras till det gränsland där allt kan hända!

Må ni finna den fördolda värld som bara mycket sällan lyfter sin slöja och visar på vad livet kan vara – när det vill sig ...

Star of my Destination: Star of my Destination är sista kompositionen på denna CD och samtidigt vill jag nu avsluta denna bok och tacka för trevligt sällskap!

Fortsätt att drömma och längta och bli en själens vagabond. Upplev alla de sällskapheter, som tillvaron skänker De i anden fria!

Ovanför oss gnistrar miljoner stjärnor och minner om oändligheten och under våra fötter finns den varma jorden – vårt gemensamma hem.

I hjärtat sjunger glädjen över det brus av liv och jordisk skönhet som finns överallt – om man tittar efter förståss ...

Tänk på att i varje människa Du möter finns en sökande själ och en bit oändlighet!

Hos människan finns i sanning den upptäckarglädje, vilket ger den erfarenhet och livsinsikt som behövs för den fortsatta färden!

Därför, bli en själens vagabond!!!

Sjöjungfrurs sång

Opus 620, 2006

I sagor och myter förtäljes det ofta om sjöjungfrurnas undersköna och förrådiska sång, som lockade sjömännen och skeppen att gå under. Men hur vet någon det? Fanns det några vittnen? Icke så!!!

I detta "vågspel" och genom denna musik får Ni uppleva den ljufliga händelseföljden, när de kärlekskranka sjömännen lyckades komma i land och där fann sina drömquinnor ...

Nordisk Natursymfoni nr 9 "I försommartid"

Opus 621, 2006

Värvindens lek, Vid en porlande bäck, Mellan hägg och syren, Där hav smeker strand

Titlarna må tala för sig själv – det är bara att blunda och följa med på en ljuflig naturvandring!

Nordisk Natursymfoni nr 10 "Symphonia Linnæi"

Opus 625, 2007

Lapplandsresan, Den ljufva Linnean, Blommornas dans, I oändlig natur

Carl von Linné (före adlandet Carolus Linnæus), föddes 1707 och blev en av Sveriges främsta forskare genom tiderna.

Lapplandsresan, i 25-årsåldern gjorde han den lapplandsresa, som första satsen skildrar – den lilla människan i det stora landskapet.

Den ljufva Linnean, som han kallade "den älskligaste av alla älskliga växter" – så sant!

I tredje satsen, *Blommornas dans*, följer en lekfull dans med blomstertemat från den första satsen.

Den fjärde och sista satsen, *I oändlig natur*, tar musiken oss med till det brus av liv som finns i den oändliga skapelsen!

Drömvisioner

Opus 649, 2008

Drömvisioner: Ett sällsamt besök i drömmarnas värld där minnesbilder, likt glittret på en månbelyst sjö, kommer svävande och försvinner lika fort. I denna dröm är det musikaliska fragment från ungdomliga verk som påminner mig om ljufliga stunder och tider. Den drömska resan avslutas med min *Vaggsång*, ett mycket tidigt ungdomsverk från 1955 – sov så gott!!!

*Nu i ro slumra in
Dröm så vackert vännen min
Dröm om lyckan Du ej fått
Men glöm aldrig bort,
drömmen ger Dig hopp
Hopp om den Du håller kär
och i drömmen hos Dig är*

Nordisk Natursymfoni nr 11 "I sagans värld"

Opus 650, 2009

Det var en gång: Det var en gång, så börjar många sagor och barnets resa till fantasins förunderliga värld.

En oförvägen pojkes vandringsvisa: Att lämna sitt hem och oförväget söka lyckan, det var en fattig pojkes sorgesamma men också spännande öde.

Prinsessan och halva kungariket: Någonstans långt borta sitter en ensam prinsessa och drömmer om sitt kommande liv och sin tillkommande – med henne följer of-tast ett halvt kungarike ...

Östan om sol, västan om måne: På vandring i sagans okända och sällsamma världar, mot landet Bortom – bortom bortom ...

Den hemlighetsfulla skogen: Sagans skog är stor och djup. Den är full av säregna väsen, levande träd och obeskrivliga dofter och färger.

I en trolsk skogslänta: Den drömska gläntan bjuder både på solfägnad och Fågel Blå som sjunger den trötta vandraren till ro.

Möte med stortrollen: Trollskogen är full av faror och äventyrliga möten. Speciellt de stora trollen var inte att leka med. Men för en djärv pojke är allt möjligt – och trollen går ju att lura ...

Hän mot sagans slott: Pojken hör talas om ett i fjärran beläget sagans slott, där det finns en vacker prinsessa.

Sedan levde de lyckliga i alla sina dagar: Pojken fann sagans vackra slott och den ljufva prinsessan. Där levde de sedan lyckliga i alla sina dagar!!!

Övriga musiktexter från skivutgåvor

Musik under miljoner stjärnor

Text till *MUMS, Musik under miljoner stjärnor*, LP 1967

Musik är ett slags fotografi av människans personlighet – en fråga om känslööverföring med ljudet som kommunikationsmedel. Musik blir en förlängning eller fördjupning av vårt vanliga tal- och skriftspråk, den hjälper oss att uppleva fantastiska resor i fantasins värld, att lära känna tankar och idéer och ger inspiration för vårt dagliga liv. Framförallt ger musiken en förhöjd livskänsla, vi tar del av ett abstrakt väsen, som i sig är ett stycke liv. Vi presenterar här elektronisk musik. Att som konstnär använda elektroniken är för oss det riktigaste sättet att spegla vår tid – en värld förändrad av just elektroniken.

Sinnliga exkursioner

Text till *Classic Pearls*, CD 1988

Musik är något förunderligt!

Några toner tränger in i ens medvetande och börjar rumstera om bland minnes- och associationsbanorna, och plötsligt träder där fram en dammig minnesbild från barndomen. Eller så blir man förpassad till en öde rymd, kanske lurad att skratta, känna allvar, eller fyllas med nästan outhärdlig godhet inför den omvärld som man strax innan var beredd att skänka åt underjordens makter...

Är inte denna sinnliga exkursion något vidunderligt spännande??? Tänk, att kunna få ta del av andra människors drömmar, längtan och livskänsla. Att få resa i det märkliga universum som mänsklig fantasi utgör!

Fri i tid och rum kan man känna samhörighet med någon som levt för länge sedan, eller följa med till världar som icke är, och just därför få insikter som är till stor gagn i denna värld, denna värld som handgripligen är.

Att för en stund få känna sig som en del av något mycket större, när *då, nu* och *i morgon* möts.

Och mötet sker i Dig, genom Dina sinnen och i Din själ.

Och, mötet sker tack vare Dig.

I Dig bor sannerligen oändligheten och evigheten...

Må mina längtor och drömmar bli Dig till glädje!

Andromeda, 29:e november, 1987

Kosmiska hälsningar

Ralph

Happy Earthday

Text till *Happy Earthday*, ACD 32, 2000

På den här samlingsskivan med rytmiska kompositioner från åren 1978–1999, finner man en myckenhet av Lundstensk lekhumör!

Här finns lusten att genom populärmusikaliska former, uppnå det helt oväntade – att skapa musikaliska tillstånd som förlöser skrattet och glädjen! Om därigenom givna gränser och begränsningar försvinner med ljudets hastighet, så är det något som är Ralph Lundstens signum!

Varje komposition har sin egen historia, som här bara delvis kan beröras. Några av dessa berättelser tar vi från Ralph Lundstens kåseribok *Lustbarheter*, där man får reda på att *Happy Harold* har fått sin säregna titel av att *Harold* är Ralphs andranamn!

Namnet Ralph fick han efter en kärlekshjälte i en novell och Harold efter komikern Harold Lloyd, som på den tiden var en populär filmhumorist. ”Kärlek och humor, det är vad jag har att leva upp till”, skriver Ralph skämtsamt uppgivet i sin lustbara bok.

Dancing Tonight (I afton dans, 1987) är ett härligt exempel på en ”driftig” danskväll, från den blygtskygga inledningen, över groggeriet, tryckaren, sista dansen – till hemgång med tillbehör...

Förälskade robotar (*Robot Amoroso, 1978*) och upphetsade datorer (*Computerful Love, 1979*), är väl något som vi snart har att vänta...

Spring Fever (1978) är en sentida version av Midsommarvakan, när livet därute sjunger och det porlar i venerna...

Den skämtsamt schizofrena diskomusiken *Discophrenia (1978)*, blev remixad 20 år senare och mäkta populär som technomusik!

Touchoteque (1982) var en beställning av radioproducenten Lars Gurell, som ville ha en ”alla tiders dansmusik” och *Happy Earthday (1979)* var ett tänkt huvudtema till en av filmproducenten Bo A Vibenius planerad långfilm.

Men, käre lyssnare, om Du blundar och fyller ansiktet med Ditt ljusaste leende, så vem vet vad som händer? Kanske kommer då dessa lustbara fantasier att levandegöras och spelas upp för Din inre syn – Whao!!!

Music for Relaxation and Meditation

Text till *Music for Relaxation and Meditation*, ACD 35-1, 2003

Den himmelska fridens ängd, Lovelight, Inledning till Vintersymfoni, I landet Längesen, Garden of Delight, Trance-Action, Stjärnesång, Cosmic Song, Förlåt oss våra skulder, Paradiset, Där somrar bo

Denna CD innehåller mjuk och melodisk musik, som hjälper Dig att slappna av och

känna trygghet och livslust – något vi behöver för att utforska det *bortom* som alltså skymtar.

Förutom en behaglig musikalisk upplevelse, har dessa kompositioner använts i de mest skiftande terapeutiska sammanhang för att häva ångest, olika slags rädslor och spänningar. Den har hjälpt människor med sömnproblem och använts av hjärnforskare för att träna upp människans kreativa hjärnhalva ...

Genom sin klangsköna tidlöshet, har denna musik en möjlighet att beröra alla de som längtar efter en fördjupad livssyn. Vi lever i en kosmisk tidsålder, där tid och rum, ande och materia är ett och odelbart.

De fem första kompositionerna har en drömande och avslappnande karaktär och de fem följande tar med lyssnaren till de dimensioner, där svar finns på frågor vi inte kan formulera ...

Betänk att i var människa bor oändligheten och evigheten – må det bli hennes främsta längtan och mål att finna vägen till mötesplatsen!!!

Kärleksdrömmier

Text till *Dreamlight*, ACD 36-1, 2003

A Song Within, Star of my Destination, Lovelight, Drömska dagar, Andromedian Nights, Song from Beyond, Sailing on a Reverie, Poem of Love, A Unique Cosmic Day, Alpha Ralpa Boulevard – Overture, Alpha Ralpa Boulevard, Hjärtats smultronställe, Dream Star, Dancing Tonight, Seventeen Forever, The Smiling Sun, Garden of Delight

Att drömma är att skapa och att drömma om det man saknar är oerhört viktigt! Därigenom skapas en möjlighet att det drömda uppfylles! Tänk på att det man önskar och vill tillräckligt starkt, brukar bli uppfyllt – i en eller annan form!

Det finns olika slags kärlek att drömma om; till någon eller något, till naturen eller kosmos – ibland till själva varat, livet.

Att drömma fram glädje och lycka är stort och den dag då man kan känna kärlek för allt och alla – då är man en fulländad kosmisk varelse!!!

Naturdrömmier

Text till *Dreamlight*, ACD 36-2, 2003

I drömmarnas år, Vallsommar, I sommaren sköna, Likt vinden far min längtan, Midvinternatt, Ut i vida världen, Den förtrollade skogen, I kärlekens vår, Vårlängtan, Där somrar bor, Solregn, I landet längesedan, Sommarlängtan, Av sommar född, Vinterlegend

Sätt Er behagligt tillrätta och slut Era himmelsblå. Låt de Lundstenska tonerna föra Er till glömda och drömda världar! Följ med till sommarängen och den susande storskogen, vandra på okända stigar och vila vid en porlande bäck. I detta oändliga sagovackra landskap finns även prinsessan Tuvstarrs hemlighetsfulla tjärn, här hu-

serar näcken och den förföriskt undersköna huldran. I slutet av denna musikaliska fantasiresa, åker vi med på en kosmisk slädfärd i en snöflingefylld oändlighetsvärld. Överallt finns ett brus av liv och lust – välkommen!!!

I afton dans

Text till *Festlust (Happy Earthday)*, ACD 39, 2003

Happy Harold, The Whistling Robot, Tjusartango, Happy Earthday, Dancing Tonight, On the Funny Side of the Street, Seventeen Forever, Money Moon Paradize, Sweet Dreams, Salzarium Aquarium, Livscirkus, Dancing in a Dream, Roboteque (Tro, kropp och kärlek), Ringdans på Saturnus, Luna Lolita, Garden of Delight, Surfing on a Dream, Future Carnival, Spring Fever, Touchoteque, Morning of Creation

Festlust – en musikalisk cocktail för festakrobater och dansnödiga:

I afton dans, hur mycket har inte detta begrepp betytt för svenskt blodomlopp och landets nativitet! Dans, denna ryckiga, knyckiga och vertikala form av mänsklig samvaro, bär lustigt nog i sitt sköte, drömmen ett mera horisontalt läge!!!

Men även människor med själ och vilsna fötter, vill ju ibland festa och dansa, *utan* att behöva lämna personligheten i garderoben på någon diskocirkus eller *I afton* parningsdans-ställe...

Festlust innehåller därför en musik för lekfulla romantiker och dansnödiga, men en sådan som fritt vill sväva över ömma danstår och dansmusikklichéer! Min dröm är att musiken skall locka fram Din egen inneboende rörelselusta och dansglädje – ge Dig lust att *emotionera* ...

I denna vår synnerligen handfasta värld, är vår kropp det synliga attributet, men, som förut nämnts, lär det enligt obekräftade rykten också finnas något som kallas "själ" – även om den ibland är nog så dold för både innehavaren och den arma omvärlden...

Kropp och själ, dessa tänkta storheter, är dessvärre inte alltid sams, ofta verkar de rent av dra åt var sitt håll – man kan, som förut nämndes, ha ont i tårna och man kan ha ont i själen...

Spelar man då denna, om man så säger, lätt euforiska musik och låter kropp och själ dansa en pas-de-deux av hjärtans lust, ja då om inte förr har man ett flerdimensionellt kärlekspar, som den synliga och osynliga världen sällan skådat...

Första stycket heter *Happy Harold* och före avlyssnandet av de musikaliska galenskaperna, vill jag förklara titeln – mitt fullständiga namn är nämligen: Ralph *Harold* Lundsten – så *Happy Harold* skildrar en glad Lundsten...

Nämnas bör också den eldiga kompositionen *Tjusartango*: "Tango, denna tjusiga dans har sina faror, men man får ta säden dit man kommer", sa flickan och försvann i ett virvlande famntag!!!

Kanske var det hon, som i min barndom annonserade följande: ”Tangoklänning, använd en gång, bytes mot barnvagn”!!!

Den annonsen har alltid utövat en viss lockelse på mig, om att någon gång kunna skriva en sådan fullblodig nativitetstango!! Långt senare i livet (och utan sponsring av barnvagnsfabrikanter) blev den faktiskt till, denna syndfulla, eller snarare syntfulla pendango!

Tjusas gärna av den, låt den inspirera Er till exkursioner kring, på och i Er partner!!!
För följderna ansvaras icke, men hur annonstexten skall lyda – om det vill sig – det vet Ni redan ...
Ralph Lundsten

Ett liv i synt

Text till *Prelude to the Future*, ACD 41, 2003

Prelude to the Future, Mass for an Android, Star Symphony, The World of Legends, Starlight, Sunny Dreams, A Star Saga, Funshine Zerenade, Horizon of Love, The Maiden's Cave, The Path of the Soul, Cosmic Psalm, Life Crusader, The Path of Eternal Longing, The Gate of Time, Garden of Angels, Lucky Serenade, The Way to Cosmic Wisdom

Synten är vår tids fantastiska, musikinstrument, som genom sin klangrikedom möjliggör resor i tid och rum, fri från associationer från gamla tider, som alltid begränsar traditionella instrument vid försök till nyskapande!

Mina syntäventyr började redan i mitten på 60-talet, när studion fick sin Andromatic, världens äldsta synt med polyfoni och sequencer.

På denna CD har jag samlat personliga och säregna syntkompositioner, som gemensamt har själsliga aspekter. I centrum står människans plats i tid och rum samt hennes längtan efter svar på omöjliga frågor.

Men även glädjen och skrattet är väsentliga mänskliga egenskaper, som alltid måste få sin plats! Kärleken till framtiden finns i *Prelude to the Future* och en rumlares ostadiga väg i *Funshine Zerenad*, kan väl locka till både skratt och eftertanke? När vi passerar *Tidsporten*, var hamnar vi då och hur kommer det att kännas för människan i framtiden, då vi måste ”begrava” en robot eller android som blivit en närstående vän?

Låt titlarna visa färdriktningen, men fantisera gärna fritt! Frågorna är måhända svåra men i musiken finns ofta svaren!! Välkomna till en resa i det själsliga landskap som vi alla bär inom oss!!!

I Andromeda studio den 26 juni, anno 2003-06-26

Ralph Lundsten

Cosmic Phantazy

Text till *Cosmic Phantazy*, ACD 46, 2003

Cosmic Phantazy (mix: *Morning of Creation, In the Ocean of Dreams, Alpha Ralpa Boulevard, Universe Calling*), *The Blue Planet, Robot Amoroso, The Planet of Winds*,

I hänryckningens tid, Time Storm, Marcia Ralpus Rex, Space Funeral, Själavandring, Meetings, Nocturne for a Nebula, Gånglåt från Andromeda

I den här musiken gör vi en resa i Universums oändlighet och i den mänskliga fantasins lika oändliga rymd – den senare är en förutsättning för att förstå den första!

Det finns många slags rymder och huruvida man föredrar den inre eller den yttre rymden eller om man vill resa i tid och rum är en fråga om tycke och smak, om valet av symboler för den personliga längtan vi var och en verkar ha – längtan är vår arvedel!

Tänk att få upptäcka nya världar, att få dyka ner genom molnen på en utforskad planet, eller kanske möta en förälskad robot med varmgång i kärleksmaskineriet...

På vindarnas planet föds en längtans vind, som blåser upp till storm i människohjärtat, sedan stillnar ner och försvinner i det förunderliga dis som ibland belägrar sinnet. Vi får vara med på en rymdbegravning när den sista människan dött och skeppsandroiden sänder iväg begravningskapseln mot rymdens oändlighet – i evigheters evighet...

Vad måste människan möta i den oändliga rymden och vad händer med henne i de okända dimensioner, där själen vandrar vidare efter jordelivet?

Livet är evigt och på människan väntar oändligheten – med oändligt tålamod!!!

I Andromeda den 1:a juli, anno 2003

Ralph Lundsten

Lovetopia

Text till *Lovetopia*, ACD 54, 2008

Lovelight, Happy Harold, Dancing Tonight, Star of my Destination, Andromedian Nights, Dreamy Days, The Smiling Sun, A Unique Cosmic Day, Song from Beyond, The Whistling Robot, The Heart's Delight, Dream Star, On the Funny Side of the Street, A Song Within, Cosmic Love – Trial and Discussion

Denna CD är till för livets alla romantiker och humorister! Romantiken flödar ymnigt i den ljufliga *Lovelight*, men i och med *Happy Harold* öppnas alla själens fördämningar och ett brett leende, för att inte säga ett gapskratt, demolerar (tack och lov) den förut seriösa ansiktsfasaden!

Tips och varning: i *Dancing Tonight* får man veta vad som kan hända under en danskväll – efter sedvanlig smörig inledning och intagande av sprattelvatten (drinkar), är det dags för sällsam kroppröra (dans). Allt efterhand blir stämningen allt mer närkontaktig, fram till sista chansen, förlåt dansen. Sist av allt, hemgång med tillbehör – där överlämnar jag det delikata ärendet till Er egen snuskiga fantasi...

Sedan, under skivans gång blir det bara värre. Man känner sig allt mer rusig av glädje och full av sällhet – ända tills räkningen kommer i den sista kompositionen: *Cosmic Love – Trial and Discussion*!

Yngve Gamlin, Sveriges mästare på att prata strunt på olika språk, utan att använda ett enda befintligt ord, han är genialisk! Här anklagar han Ralph Lundsten för att ha komponerat omoralisk musik och i slutet på denna dramatiska rättegång, döms han (Ralph) att lyssna på sin egen musik – ett djävulskt straff...

Dance in the Endless Night

Text till *Dance in the Endless Night*, ACD 57, 2008

Morning of Creation, Luna Lolita, The Endless Tale, Walking Tune From Andromeda, Discophrenia, Hairy Phantazy, Horrorscope, Rendezvous With a Washing-Machine, In the Office Jungle, Robot Amoroso, Spring Fever, Dance in the Endless Night, Ego Love Song, Electric Night, Touchoteque

Anmärkningsvärt är hur långt före sin tid dessa Lundstenska rytmiska lekar var. Först nu på 2000-talet upplever de sin renässans – inte minst genom alla plagiat och dessvärre ren stöld av *Horrorscope* (utgiven som "Celebrity Death Match")!

Bland alla de begåvade musiker som medverkat och velat leka med i de Andromedanska sfärerna, finner man på denna CD t.ex. världsberömde trummisen Steve Gadd, den svenske supertrummisen Peter Sundell, röstkonstnärerna Tomas Ledin och Maria Kromann, musikerna Björn J:son Lindh, Janne Schaffer, Georg "Jojje" Wadenius, Wlodek Gulgowski m.fl.